УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
одинокий український католицький тижневик у Канаді.
Виходить у Вівторок в Едмонтоні під ч. 10012-109 Стріт.
Річна передплата $2.00
Телефон 25708.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
UKRAINIAN NEWS

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday by the
UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Phone 25708.

Vol. XIII. No. 17. Edmonton, Alberta, Tuesday, April 23, 1940

Едмонтон, Алберта, вівторок, 23. квітня, 1940. Число 17. Рік XIII.

Пастирське Слово
в день Воскресення Христа

ЇХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ КИР ВАСИЛЯ ВОЛОДИМИРА ЛАДИКИ, — ЕПИСКОПА-ОРДИНАРІЯ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

До Всечесних Отців і Вірних Нашої Дієцезії

Мої Дорогі в Христі!

"Цей день, що його сотворив Господь, радуймося і веселімся в нім". (4. стих. Утр. Воскр.).

Тими словами заохочує нас св. Церква до надприродної радости. Та небесна радість має своє жерело у Воскресенню Христа, Богочоловіка, котрий по великих і страшних терпіннях і смерти, третього дня, в неділю раном встав живий із гробу.

Тому й недивно, що наші церковні пісні накликують до радости, не лише всіх людей, але цілу землю, всю природу, а також і світ невидимий, бо Христос є Царем всесвіта.

Бо й якжеж нам не тішитися, коли наш Господь Ісус доконав повного Відкуплення, коли Він "підніс нас від землі до неба", коли "привів нас від смерти до життя".

Серце наше наповняється найблагороднішими чувствами веселости, а заразом й подяки за такий величний дар. Наша надія віджила, бо Христос являється побідником над смертю і гріхом; побідником правди над ложию; побідником справедливости над неправедністю. Тому радісно і з вірою співаємо пісню побіди Воскресшому.

Нехай ця радість просвітить наші серця тут в Канаді і скріпить нашу віру в побіду Христа-Правди. Надприродна віра в Христа дає нам запоруку і силу перебути всі гіркі години, які переживає тепер наш український нарід. З Христом Воскресшим побідимо всьо зло і ненависть ворогів.

Вірою і любовю ми нині лучимося з міліонами наших братів на рідних землях і шлемо наші сердечні молитви спільно до Воскресшого, щоби вскорі настав справедливий мир і вільна українська Держава.

Воскресення Ісуса Христа є причиною і жерелом нашої радости, є запорукою нашої побіди і щастя. Що більше, воно є "веселість вічна" для тих, що в Нього вірять, Його люблять і на Нього надіються. Воскресший буде також їх нагородою у вічній веселости!

Воскресенням Христа "все наповнилося світлом: небо, земля і підземне," а передовсім наш ум і серце. Щезла темнота незнання, ласка Божа освітила наш розум, як сонце освічує світ. Ми пізнали вартість нашої безсмертної душі, відкупленої кровю Спасителя; ми пізнали наше небесне призначення: ми пізнали безмірну доброту і ласкавість Бога. А надівсе безмежну любов Сина Божого, котрий, "як агнець за всіх був заколений" в жертву Небесному Отцю, щоби з нас здїлав "люди Божі святі". Тому "веселіться по божому, бо знов із гробу гарне сонце правди нам засіяло і воскрес Христос, як всесильний".

Та не лише воскресенням ми пізнали "правди сонце" і освідомили собі нашу гідність, але ми стали вповні свобідні від узів ада і гріха. Ми осягнули "нове життя", Христос відчинив нам райські двері, дав нам життя вічне і велику милість".

Через хрест і Воскресення наше, "смертне тіло одягає красу нетлінности". "Через Хрест прийшла радість усьому світові" і "нашого життя вічного початок!" Однак це вічне життя, красу, світлість і безсмертність нашого тіла, (на подобу Воскресшого Христа) маємо собі заслужити вірою, вірним сповнюванням Божих заповідей і наших католицьких обовязків.

Давби Бог, щоби ті прекрасні і глибокі думки Великодня полишилися у нашій памяті на довший час! "Як по правді свята і найсвяточніша отся спасенна ніч (великодної неділі), в якій безлітне Світло із гробу, тілесно всім засіяло!" "Цей святий день, празників празник і торжество всіх торжеств!" "Тому "прийдіть всі, щоби взяти участь у божественній веселості, в урочистому дні Воскресення, в царстві Христа і величаймо Його як Бога во віки". Амінь.

З нагоди цих світлих Празників Воскресення засилаємо всім нашим Дорогим Отцям духовним і всім нашим вірним щирі побажання радости і щастя і обильних ласк Воскресшого Ісуса і наше Архиєрейське Благословення.

Христос Воскрес!

† ВАСИЛІЙ,
Епископ.

Вінніпег, Ман.

Дай люду Твому, Христе, пільгу

Христос Воскрес! Які ж слова ці
Могучі, світлі, любі, милі!
Враз світ тобі — мов батько й мати
Брати і сестри й друзі щирі . . .

Христос воскрес! І враз ти хочеш
Забути низьке все й лукаве
І йти в той світ, де все хороше,
Весільно-чисте, Боже, праве!

Христос воскрес! І зараз здається,
Що кожне серце як лілія,
Як цвіт вишневий! І радужно
Горить-палає знов надія . . .

* *

Христос воскрес! І пригадаєш
Своїх у краю рідним, милим —
І в серці враз скипить розпука
І біль і гореч там запне!

Христос воскрес! О, Христе Боже,
Воскресший в славі! В Твої руки
Складаємо свої терпіння,
Зневагу, ганьбу, сором, муки. —

І в Світлий День Твого Возстання
Твоєї ризи краї торкаєм:
Дай люду Твому, Христе, пільгу,
Бо він знемігся вже докраю!

Подай Йому Свою Ти силу
Перетерпіти шал голоти,
Донести хрест свій аж до цілі
Й зійти побідно із Голготи!

Тоді народ Твій заспіває
Тобі свобідну пісню возхвали
Й Твоє Пресвітле Воскресення
Весільним гимном він прославить!

Едмонтон, 1940. **Віктор Купченко.**

Христос Воскрес!

Пірнуло сонце в хвилі океану —
Юдейський край покрила ніч —
Скотились сутіні у яр Йордану
З гірських хребтів — стрімких узбіч.

Над обрієм мигтять сріблисті зорі —
Сіяють терими небес —
Перлинами жахтить безкрає море —
На склонах гір іскриться блеск.

Каскадами спада вода Кедрону,
Біжить-стриба в понуру даль —
Прилине часом вітер знад Ливану —
Завиє в безвістях шакаль.

Заснув Єрусалим — дрімають гори.
Таємна ніч розлила чар:
Проснувсь Сіон під звуки увертюри,
Що ллється із небесних сфер.

Над обрієм мигтять сріблисті зорі —
Сіяють терими небес —
Незримий хор дзвенить в космічнім морі:
"Христос воскрес! Христос воскрес!"

Христос Воскрес!

НАШОМУ ВЛАДИЦІ

Їх Ексцеленції Кир Василеві Володимирові, Впр. і Всч. Отцям духовним, Читачам і Передплатникам "Українських Вістей" складаємо сердечні побажання веселих і щасливих свят Воскресення Христового.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ.

Христос Воскрес!

Воскресна Євангелія

ЄВАНГЕЛІЯ СВ. ІОАНА, ЗАЧ. 1.

На початку було Слово, і Слово було у Бога, І Богом було Слово. Воно було на початку у Бога. Все ним сталося, і без нього ніщо не сталося, що сталося. В нім було життя, а життя було світлом людей. І світло у тьмі світить, і тьма його не обняла. Був чоловік післаний від Бога, імя йому Іоан. Цей прийшов на свідоцтво, щоби свідчити про світло, щоби всі увірили через нього. Він не був світлом, але щоби свідчити про світло. Було світло правдиве, що просвічує кожного чоловіка, котрий приходить на світ. На світі був, і світ ним стався, і світ його не пізнав. У своє прийшов, і свої його не приняли. Котрі ж приняли його, тим дав власть дітьми Божими статися, віруючим в його імя. Котрі не з крови, ані з похоти тіла, ані з похоти мужа, а з Бога народилися. І Слово тілом сталося і замешкало між нами і ми бачили його славу, славу як Єдинородного від Вітця, повне ласки і правди. Іоан свідчить про нього і кличе, кажучи: Цей був, про котрого я говорив: Той, що по мені має йти, передімною був, бо перш був, як я. І з повноти його ми всі приняли, і благодать за благодать. Бо закон Мойсеєм був даний, благодать і істина Ісусом Христом сталася.

Третій День

...А коли нині грають дзвони,
То інші дзвони, Великодні.
Бо інші нині небосклони
І ясний світ цілий сьогодні.

Повітря мов пливе рікою,
Що сріблом грає, пінить, склиться —
О, диво рідна! Над Тобою
Його ухмілене обличчя!

О, села рідні! Понад вами
Простер Він руки, ніби мати —
...І зісуває серце камінь,
Щоб так, як Він, з могили встати...

Анатоль Курдидик.

Христос Воскрес!

Чуєш: дзвони гудуть,
Чуєш: спів урочистий пливе до небес;
Звуки в простір могутніми хвилями йдуть
То — Син Божий воскрес!

Чуєш: все до нового життя повстає,
Все радіє весні без кінця,
Вся природа їй в жертву себе віддає
Й славословить Творця!

Чуєш: дзвони гудуть,
Чуєш: спів переможний летить до небес
І зове людську душу на світлую путь,
Щоби Бог в ній воскрес!

Борис Лисянський.

о. Т. Галуцький ЧСВВ.

Церква Св. Христового Гробу в Єрусалимі

СВЯТИЙ ГРІБ, ЙОГО ПЕРВІСНИЙ СТАН І ЙОГО ІСТОРІЯ

Сказав Ангел мироносицям: "Не бійтеся, Ісуса шукаєте з Назарету, Розпятого; встав, нема його тут; це місце, де положили його". (Мк. XVI, 6).

Про первісний вигляд Христового Гробу можна виробити собі поняття на основі поодиноких висказів Євангелія й порівнюючи їх з існуючими в Єрусалимі старожидівськими гробами. Зі св. Письма знаємо, що гріб де спочало св. Тіло Христа, був викутий в скалі на узбічі Голгофти у віддалі яких 70 — 100 кроків від місця розпяття (Мт. XXVII, 59; Мк. 15, 46; Лк XXIII, 53). Це був гріб призначений лиш на одну особу, а не родинний гробовець, що можна заключати зі слів евангелиста Матея (XXVII, 60) і про що виразно свідчить Евсевій з Кесарії, котрий був наочним свідком віднайдення того гробу за часів Константина Великого. Вкінці цей гріб так був уладжений, що тіло спочавало на камяній лавці при одній стіні в противенстві до інших гробів, де тіло померлого вкладали в викуті заглиблення в формі ніш. Магдалина "бачила двох ангелів, що сиділи в білих одежах, одного в головах, другого в ногах, де лежало тіло Ісуса" (Йо. XX, 12).

Крім того, як виразно виходить з Євангелія, гріб Спасителя мав три части; передсінок (атрюм) отвертий на зовні, досить широкий і достаточно освітлений сонячним світлом; у стіні напроти вільного входу був низький отвір так, що хотячи увійти через нього до середини, треба добре зігнутися. Цей отвір привалювано великим і тяжким каменем; відтак доперва була властива гробниця з камяною лавкою, призначеною на померше тіло. І на тій лавці спочивало пресв. Тіло Христове обвите плащеницею.

Щож тепер остало з того первісного Христового гробу? Історія свідчить, що від перших днів по Христовім воскресенню св. гріб був у надзвичайнім почитанню апостолів, учеників і учениць. Його існування і місце так історично засвідчені, як ні одно славне та памятне місце на землі. Вже в навечерю великої пятниці при похоронах Христа побожні невісти стояли при гробі дивлячись, де зложено Христове Тіло. Вони плакали при тім гробі в часі похорону, а тішилися і раділи з апостолами, Петром і Йоаном на вістку про Його славне воскресення. Йоан, улюблений ученик Спасителя і наочний свідок Його смерти й воскресення, по яких 50-ти літах по збуренню Єрусалиму описує той гріб так живо й вірно, що з цього видно, яке дороге було для нього це місце. Про місце гробу знав та переказав єрусалимській християнській громаді апостол Яков молодший, перший епископ Єрусалиму, замучений 62 р. по Христі та його наслідник на епископськім престолі Сімеон, котрий також погиб мученичою смертю за Траяна около 100 р. по Христі. Аж до здобуття Єрусалиму Гадріяном (135 р. по Хр.) сторожило Господнього гробу 13 єрусалимських епископів. Вправді в часі облоги Єрусалиму Титом християни, памятаючи перестороги Спасителя, опустили на короткий час Єрусалим і пішли зі згаданим вище епископом Симеоном до місцевости Пелля за Йордан. Та по відході Тита вернули до зруйнованого міста, щоби знов обняти в посідання гріб Спасителя. Про те все докладно свідчить найстарший історик Церкви, Евзевій, епископ Кесарії в Палестині й ровесник цісаря Константина.

Коли відтак 130 р. по Христі цісар Гадріян прибув до Палестини, заборонив Жидам обрізання, а Єрусалим відбудував на чисто поганську військову кольонію під назвою "Елія Капітоліна". Також для наруги в християн і святих місць розпяття й воскресення повелів ті місця присипати землею і відтак збудувати поганський храм богині Венері. Та цею наругою зділав, що полишив безсумнівний знак, де находився святий гріб. Коли відтак Константин дав повну свободу християнській релігії, а перший вселенський Собор у Нікеї порішив для відсвяткування 20-ліття володіння Константина місце Христового воскресення так прославити, як воно заслугує з огляду на святість і загальне почитання, потребували лиш усунути зверха поганський храм і землю, щоб найти Христовий гріб і Голгофту. Вище названий історик Евзевій так описує цю подію: "Коли усунули перший насин, запримітили властиву почву землі, а дальше понад сподівання всіх вилонився достойний і святий гріб спасительного воскресення; гробниця святкувала воскресення подібне до воскресення Христового, бо довший час закрита в землі, наново вийшла на денне світло".

Та при тім відкриттю гробу змінено його вигляд: довкола Христового гробу усунено скалу в тій цілі, щоб можливо було над гробом поставити відповідну церкву. Тим чином гріб Христа прибрав форму зовсім відрубного гробівця. Його відтак відповідно обтесали і прикрили срібними позолочуваними плитами. Коли потому в 614 р. Перзи заняли Єрусалим, то вправді знищили й обрабували Церкву, та самого гробу не нарушили. Доперва 1010 р. Гаріот, губернатор Рамлі, на приказ фанатичного халіфа Гакіма знищив та зруйнував скалу так, що остала лиш камяна лавка, на котрій лежало пресв. Тіло Христа. Над цей лавкою удалося християнам по короткім часі поставити малу каплицю. Ту каплицю від фундаментів відновив 1555 р. францішканин О. Бонифатий з Рагузи і при тій нагоді камінь, на котрім спочивало Христове тіло, обложив алябастром. Пожар, який знищив церкву св. Гробу 12. жовтня 1808 р., також сильно ушкодив саму каплицю. Тоді схизматики Греки насильно забрали для себе це св. місце, відбудували спалену церкву й також поставили нову каплицю над самим гробом. І церква й та каплиця стоять по нинішний день.

Так в коротких начерках виглядає історія самого св. Гробу Христового.

Воскрес Ісус от гроба, якоже прорече, даде нам живот вічний і велію милость.

З Епископської Канцелярії

Їх Преосвященство відвідали парохію св. Андрея в Вінніпегу дня 14. квітня. Посвятили "Хрестну Дорогу" і виголосили проповідь.

* *

В середу, 17. квітня відправили Преосв. Кир Василій Архиєрейську Службу Божу за упокій душі бл. п. о. Н. Крижановського, Протоігумена ОО. Василіян Американсько-Канадійської Провінції, в Мондері, Алта., взяли участь у похоронах та виголосили Послідне Слово.

* *

В неділю, 21. квітня відвідали парохію в Форт Рудж, відправили молебень і виголосили проповідь.

Епископська Канцелярія.

СПІВЧУТТЯ АПОСТОЛЬСЬКОГО ДЕЛЕГАТА

По втраті о. Протоігумена Н. Крижановського.

На вістку про смерть о. Протоігумена Навкратія Крижановського, Апостольський Делегат до Канади — ВПреосвященний Архиепископ Гілдебранд Антонюттї післав з Оттави телеграму до Їх Ексцеленції Кир Василія Ладики з висловом співчуття. Телеграма звучить:

"Засилаю щире співчуття по втраті о. Н. Крижановського і шлю гарячі молитви за Його душу.

Антонюттї,
Апостольський Делегат".

Людіє веселітеся!..

"Христос бо воскресе тридневен от гроба, і мертвія воздвигнувий! Людіє веселітеся!" . . .

Так співається в світлий празник Воскресення у великодній пісні по наших храмах. Обходимо Великдень, найбільше і найкраще свято християнського світа, свято Воскресення Христового та побіди життя над смертю.

Великдень — Воскресення Христове це свято радости, свято надії! Хоч би ми празнували його вже і кількадесять разів, так всеодно кожного року під звуки Великодніх Воскресних дзвонів гостить у наших душах якась дивна радість, оживає надія, росте віра... Радіемо побідою Життя над смертю, Правди над ложю, Любови над злобою; тішимося тріюмфом Христа Спасителя, що встав прославлений з гробу пониження та хвилевого упадку.

Великдень — найкращий празник українського народу . . .

Прекрасно святкує український нарід память світлого Воскресення Христового... Сумну — гробову тишу Великої Пятниці перериває вже досвіта, ще до сходу сонця на Великдень радісна вістка: "Воскрес Ісус от гроба" . . . Дзвони дзвонять, та так якось весело гомонять ті Великодні дзвони, наче б також раділи, наче б по свому співали "Христос Воскресе".

Ми старші, що приїхали до Канади з Рідного Краю, перенесімся думкою в рідні села. Чи може затертися в памяти чудовий образ спільного свячення пасок, уставлених вінком довкола церковці, підчас якого ціле село виглядає немов коло спільного стола одна родина? . . . А хто зуміє забути те, що діється біля тієї церкви пополудні на Великодні свята? Наче біля вулика, роїться коло неї від людей. Всі прийшли, . . . і старі й молоді і діти. Дівчата в гарних строях виводять гаївки, співають; в деяких тих піснях згадують ще тяжкі часи панщини — кріпацтва. Хлопці бавляться по свому... Так ми колись бавилися... Мішаються жартом між молодь і старші, як би у Великий День хотіли пригадати собі свої молоді літа. Дзвони гудуть — гомонять, помагають радуватися . . .

* *

Не на цілій одначе нашій землі Великодні дзвони грають. Не по всій Україні паски святять, не по всіх наших селах гагілок-веснянок виводять, не всюди "Христос Воскрес лунає. Не всюди воскресшого Христа прославляють, не всюди весну красну радісно витають. Осталися тільки скравки української землі, де можна ще свобідно славити воскресшого Христа Спасителя. На широких просторах нашої великої землі, від Збруча до Дону та Кубані, здавна мовчать дзвони, замкнені храми Божі, прогнане імя Христа, не чути веснянок ні гагілок, нема радости ні веселости давньої.

А ось від вісьмох місяців антихристи-большевики, міжнародня збиранина з десяток країв та народів, кровожадні московські гнобителі неволю і наругу принесли нашій ближчій Батьківщині — Галичині, народові, вірі прадідів наших, старій нашій культурі й самому Христові—Богу. Хоч і до того часу було там невесело, бо чужі над нашим народом панували, але бодай віру Христову шанували, наших католицьких церков не тикали, старих звичаїв не спирали, молитись Богу не боронили. Тепер антихрист-большевик там гуляє. Сумний—невеселий буде Великдень цього року на галицькій землі, найсумніший від непамятних часів. Народ оповитий смутком і болем гірко ридатиме замість веселитись. Навіть помолитись не буде де, бо московський большевик позамикав сотки церков і стільки священиків винордував або вивіз в далекий Сибір цілі села з сотками тисяч людських істот.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Коли наш нарід підчас Великодніх свят, разом з цілим християнським світом тішиться побідою Христа, звичайно якраз в ті радісні дні приходять йому сумні — невеселі питання: "А коли ми воскреснемо, коли заграють дзвони звіщаючи наше воскресення? Насувається чорна думка— "Ми на Голгофті" — і пригадуються Христові страсти.

Він Спаситель зросив своєю кровю Оливний город, подвіря Пилата, вулиці Єрусалиму . . . Голгофту. А Нарід Український, кілько крови пролив на протязі віків в обороні своєї волі, своїх прав . . .

Як над Спасителем світа так і над нашим народом проголосили несправедливий вирок: "Нехай буде розпятий!" І пішов Христос у вінку терновім, невинно збитий і поруганий, несучи хрест важкий . . . "І розпяли Його і поділили одежі Його, кидаючи жереб, хто має що взяти . . . А з Ним розпяли двох розбійників . . . І сповнилося писання, що каже: "І з беззаконними почислено Його".

І нарід український також вже вийшов тернистим шляхом на верх своєї Голгофти, вже розпяли його, зачисляють його вже до злочинців і нездар. Поділились його одягом: загарбали нам "медом і молоком текучу" землю, яку дав нам Господь . . . Наповнили нашим народом тюрми і залюднили дикі холодні пустарі Сибіру, Соловецьких Островів. Дні жаху, ганьби і глуму, грізну історичну годину переживає наш нарід — страдник . . . Здається, до нас відносяться слова Спасителя: "Істинно, істинно говорю вам, що ви плакати й ридатимете, а світ радітиме... ви ж сумуватимете."

Та бодрімось! Не падаймо духом! Слухаймо дальше Христа: "Та смуток ваш в радість обернеться . . . І вашої радости ніхто не візьме від вас!"

В день Воскресення Христового сповнімся незломною надією на наше воскресення, увірмо непохитною вірою, що недалекий уже наш Великдень . . . що прийде хвилина, в якій Український Нарід стане домовитим господарем на прадідівських землях.

Доля людей і народів спочиває в Божих руках. Тому сильно вірмо в Боже Провидіння, а самі працюймо та жертвуймо для добра свого народу бодай частину свого майна й себе самих, щоб приспішити воскресення його волі.

Коли нам Всевишній дозволив на вільній канадійській землі пробувати та Христа Спасителя по свому, старим звичаєм дідів наших прославляти — так радіючи з приводу Христового Воскресення, молімся за те, щоб Господь визволив нашу Україну з ярма антихриста, щоб знов відчинилися храми Божі на нашій батьківській землі, щоб радість вернулась в українські села, та щоб побідне "Христос Воскресе" залунало разом із радісною піснею "Вже воскресла Україна". (-к-.)

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Андрей, Митрополит.

Христос Воскрес!

Боже Провидіння, що веде людей до мети — вічного спасіння, дає людству крім надприродніх середників Божої благодати й Божих чеснот та дарів таку безліч доказів на правду Божого Обявлення й Божих обітниць, що треба нам хіба дивуватися, чому так багато людей тих доказів не бачить, або не розуміє. А чим важніша правда віри, тим сильніші й загальніші бувають докази. Віра в Христове Воскресення, що є завдатком воскресення тіла, на яке чекаємо, є основною правдою. В будові всіх правд Божого Обявлення вона найголовніша, найважніша й найбільше фундаментальна правда. Про це говорить великий Апостол Павло: "Коли Христос не воскрес, тоді марне наше проповідання, марна й наша віра. А являємося теж ложними Божими свідками, бо ми свідчили проти Бога, що воскресив Христа, а Його не воскресив, коли мертві не воскресають. Бо коли мертві не воскресають, то й Христос не воскрес. А коли Христос не воскрес, марна наша віра, бо ви ще в ваших гріхах" (I. Кор. 15, 14—17). Рівні, рівно основні мусять бути й образи, чи докази на можливість, на правдоподібність, і на правду воскресення. І так справді є. Бо відай нема основнішого закону природи, як той: усе життя родиться зі смерти. І не тільки життя родиться зі смерти, так як весна неначе виходить з зими. Це перший закон природи, що нам ставляє перед очі Воскресення. На зиму все завмирає, з весною все відроджується до нового життя. Ціла природа неначе переходить безнастанно ту дорогу: зі смерти в життя і з життя у смерть. Ту переміну переходить разом з природою кожна деревина й кожна ростинка, бо зеренце, яке кидає рільник у землю, видасть життя лише тоді, коли вперед умре. Мусить у ньому, у зеренці, все відпасти, все зігнити, все вмерти, щоби з якогось глибоко укритого ядра життя витриснуло з весною нове життя. Але є ще, здається, загальніший закон, по якому життя встає з гробів і кожне життя на цьому світі, себто кожне те життя, що колись і саме положиться в гріб, є неначе воскресенням з гробу. Треба би нам про це запитати якогось знатока природніх законів або якогось мудрця, що на життя природи та його прояви вміє дивитися та застановлятися. Мені видається, що потвердив би мою гадку, що гниль і родження так чергуються в житті природи, що завсіди все, в більшій або меншій мірі, родиться з гнилі. З гнилі упавших дерев виростає буйніший і пишніший ліс. Навіз, кинений у землю дає ростинам нове життя. Як той закон у природі проявляється і якими таємничими звязями життя злучене зі смертю, а смерть з життям, того, признаюся, не вмію читати у тій книзі Божої Премудрости, якою є Богом сотворена природа. Але то видається мені ясне як на долоні, що найважніше слово, яке міститься в тій книзі, найважніша її наука є саме те: життя з гробу, до життя через смерть. Смерть є чимсь, що за нею все чогось треба надіятися, вона все і всюди є лише одним етапом розвитку й ніколи не є закінченням всього. А коли так, чи не природно думати, що одна маленька подробиця в тому світі природи буде подібна до цілости? Тою подробицею є смерть людини. Поміж многими й премногими іншими кидаю ту землю й то зеренце. А ми в самому тому зеренці маємо сотки й тисячі доказів, що в ньому є глибоко захований зародок чогось вічного, бож кожна наша гадка й кожне наше бажання й кожний наш твір носить на собі таку прикмету вічности, що ніяким чином не дасться заперечити, що на дні того всього є щось із вічности. Я не музик і на музиці не розуміюся, але знаю те, що в тім мистецтві, яке ціле лежить в перемінах тонів чи чого там, в ньому на дні перемін є щось вічне, що аж кричить непомильними доказами; що душа музика має у собі щось вічного і щось з того вічного передає навіть у тому, що з роду пливе й минається. При тому нема нічого природнішого над те, що з гробу чоловіка щось воскресне. Коли і як, того очевидно не можемо знати, але що воно так є, те можемо знати доказами без порівнення сильнішими, ніж ті докази, які маємо нпр. про те, що планети обертаються навколо сонця. Тому й не дивота, що люди чимраз рідше здобуваються на ту, сказав би я, безличну сміливість, що всім свідками віри, яких є тьма тьменна, сміють закидати ложне свідоцтво. Давно переминуло покоління плитких і гордих мудрців, які не признавали нічого поза тим, що може око видіти та рука діткнути. Всі ми давно вже знаємо, навіть невіруючі і нехристіяни, що поза зовнішньою неглибокою поволокою матеріяльної природи існують цілі світи, а радше, що щойно поза тою поволокою існує світ. Те, що оком видимо, чого рука дотикає, це тільки зверхня лупина, тонісінька лупина, а щойно поза нею є те, що є, що буде, що було, що не переминається, що вічне й що тривале. Поза лупиною переминаючого життя є життя, поза лупиною переминаючої смерти є смерть, а поза лупиною переминаючого воскресення є воскресення. Не задержуймося над тим, що переминає, оком душі підносімся відразу в те, що вічне. Нехай радощі весняного воскресення природи разом з весняними радощами воскресення у покаянню лучаться в наших душах у радісному очікуванні воскресення, що не переминеться.

З Празником Христового Воскресення бажаємо собі взаємно всього найкращого й найліпшого. Прийміть же і від мене найкращі побажання радісної весни й сповнення усіх надій, що їх весна приносить, хоч і як переминаючі бувають ті надії. З Празником Воскресення ми святим таїнством Христової Віри воскресли до нового життя Божої Благодати. Нехай же нам Бог дасть усім ласку витривати в добрім аж до кінця. Ще не переминувся зовсім хрест. не переминулося терпіння. Ще багатьом із нас, ще всім нам треба з хрестом на раменах іти слідами Христа на гору Голгофту, але йдучи Його слідами, йдемо за Вождом, що побідив, і побіда, до якої йдемо, веде й через смерть. Тому нехай-же нам Бог дасть ту побіду, побіду над усім тим, що є терпінням, упадком, що є нуждою, недугою й слабістю, нехай нам Христос дасть і побіду над самою смертю! Вкінці нехай Христос дасть і ту побіду, якої очікуємо разом зі всіми Святими в небі, побіду останнього, радісного й уже неперимаючого Воскресення!

Львів, 1938.

Наш Великдень

"Христос Воскрес" — лунає в небесах
І кличе радісно забудь життя скорботу...
А перед нами ще кривавий хресний шлях
На вкриту мороком далекую Голготу.

"Христос Воскрес" — співає вся земля
В надхненні молодім весняного тремтіння...
А у думках зубчастий мур Кремля —
Емблєма мук, насильства і терпіння.

Несе весна природі ніжний дар,
Оздоблює її в зеленосяйні шати...
А в спогаді — недавніх днів кошмар,
А у думках — скривавлені Карпати.

"Христос Воскрес" — співають небеса,
Нагадують душі божественну офіру...
І вічна Правда, вічная Краса
Гартують в серці знов захитаную віру.

Борис Лисянський.

Понесеться пісня ланами
Здовж розлогими степами
Звуком сягне край небес:
І рознесе вістку нову
Що витає день обнова,
Що Христос з мертвих воскрес!

Великодні Звичаї Українського Народу

З Великодними святами звязує український нарід багато вірувань, звичаїв й обичаїв. Годі розписуватися усіми, тому зупинимось над найважнішими й найцікавішими.

Кожний день Світлого Тижня має в народі свою назву. І так Великодня неділя (1-ий день Великодня) називається Великдень або Великий День. Понеділок — "обливаний". Вівторок — "купальний". Середа — "громова". Четвер — "мертвецький великдень". Пятниця — "прошений день". Субота — "танкова" або "хрещикова". Цілий Світлий Тиждень називають "Великодним" — "Святим", — "Славним", "Красним", "Радісним". Томину неділю — "провідною", бо тоді "паска переводиться". Зїдають її останки, а на Великій Україні — від проводу чумаків.

Саме свято Воскресення уважає нарід найбільшим і найсвятішим у році, а декуди говорять: "Світлий Великдень — старший Різдва".

Символом Великодня в народі є крашене великоднє яйце. Яйця красять ріжними красками, найчастіше не червоно (галунка) й голубо. Часто, наприклад у Полтавщині, Київщині, Золочівщині, на Покутті, Буковині й Гуцульщині красять їх більшою скількістю красок і пишуть прегарними стилістичними взорами. Тоді називаються вони писанками у відріжненні їх від безузорних "крашанок".

Нарід вірить, що свячене великоднє яйце ніколи не псується й має прикмету гасити пожежу. Тому й зберігають таке яйце у скрині й кажуть, що коли з ним обійти тричі горіючий будинок, із словами "Христос Воскрес" і кинути в полумя, то хоч би не знати який був сильний вітер, зараз утихомириться полумя піде в гору й вогонь не пошириться. Лушпину із свячених яєць викидають на стріху дому. Поки вона буде там лежати, поти вогонь з сусідніх будинків не перенесеться на ту стріху й вона не займеться.

У деяких околицях Волині й Поділля місцеві мешканці із словами "Христос Воскрес" хрестять свяченим яйцем входові ворота, хатні двері, подвіря і стайні. Це має берегти перед злодіями. Лушпину із свяченого яйця розсипують теж перед порогом хати й стайні — це знову має берегти перед хоробами, головно перед пошестями.

Окрушини паски зберігають у скрині і вживають їх тоді, коли в кого болить шлунок. Шматки свяченої баби дають тільки коровам, це має берегти їх перед вроками. Крушини свяченої паски розсипають теж по перерубах і токах у стодолі, щоб так відвернути пажерливу мишину. Нарід вірить, що коли миш зїсть свяченої паски, негайно переміняться в лилика й вилітає із стодоли. Дрібні відломки свяченої паски закопують у суботу перед провідною неділею в землю по всіх усюдах своїх ланів, що має забезпечити їх перед градобиттям.

Щоб остерегтися набудуче перед курячою сліпотою (ця хороба очей повстає в наслідок поганого відживлення наших людей. Найчастіше трапляється вчасі великого Посту) у воскресну неділю скоріше вечеряють й лягають спати перед заходом сонця.

На Полтавщині і в сумежних околицях Лівобережжя в "поливаний понеділок" ходять парубки по хатах, де є дорслі дівчата й від кожної дістають пару крашанок. В той день стараються дівчата встати найскоріше, бо коли прийдуть парубки, обливають їх холодною водою. У великодній вівторок навпаки — дівчата ходять по хатах, обливають парубків, що ще не встали з постелі.

У великодній вівторок вечером кінчаться загальні забави, хороводи й гаївки на церковному подвірі. В тих останніх забавах беруть участь крім молоді теж і старші люди, а "навіть і старі діди й баби дуріють".

Середу називають "градовою". Чимало людей не працює в той день, щоб град не витовк їм збіжжя.

Четвер називають "мертвецьким великоднем". Нарід вірить, що в той день, впівночі виходять із своїх могил мерці на поклик дзвона, якого гомону живі люди не можуть почути. Мерці уставляються перед церквою, мерлець священик читає молитву, церковні двері відчиняються, мерці входять до середини й слухають Служби Божої, яку править мерлець священик. По відправі мерці христосуються і потихенько відходять кожен у свою могилу.

В пятницю тесті і тещі просять своїх зятів до себе в гості, а по їді приймають їх пивом.

У багатьох місцевостях України вірять, що вчасі від Великодня сам Христос сходить на землю й під постаттю прошака ходить по землі. Тому в цей час, щоб не оскорбити самого Спасителя, не відмовляють ніякому жебракові милостині. Тоді ніхто не певний, чи цей жебрак не сам Христос.

У Провідну Неділю дзвонять востаннє в усі дзвони "посмертне пасці" та тим і закінчують обряди Великодного Тижня.

о. С. Ковалів.

Василькова паска

I.

Великодного тижня заблисли хати біленькими стінами, неначе в білі сорочки повбиралися лиш одна маленька хатка край села стояла, як сиротина, без білої одежі.

В тій хатині жила бідна вдовиця. Попала вона в тяжку слабість, і більше жадної помочі не мала, крім семилітнього синка, школярика.

Семенко був дуже добрий синок, послушний і смирний. Бувало, як дівчина, і миски помие, і хворосту назбирає на паливо, й корови догляне, — одним словом, — все, на що тільки його слабих сил вистане.

А упоравшись з роботою, не відступить від мами. Вона бідна лежить на постелі, а він візьме книжечку та читає, щоб веселіше було хорій. Так він і тепер читав, аж утомився. Наостанку сказав:

"Мамо, мамо, позавтра вже Великдень — а ми які свята будемо мати?"

Мати глянула на нього, та рясні сльози покотилися по її лиці, бо жаль стало доброї дитини. По хвилі промовила:

"Синочку, коби лише Бог дав мені прожити, а якось воно буде".

А малому закрутися сльози в очах. Хотів щось сказати, але — тут хтось мигнув попід вікна. Семенко вийшов із хати й побачив свого шкільного товариша Василька, що прибіг його відвідати. Поговорили дещо зі собою, увійшли оба до хати.

Тут побачив Василько, що в хаті якось сумно, ні вибілено, ні пасок не печуть, — ніщо не нагадувало, що недалеко вже Великдень.

Вийшли хлопці знову на двір, а Василько питає:

"Чому у вас нічого не варять, ні печуть?"

"А хтож, — каже Семенко, — буде варити, коли мама хорі?"

Засмутився Семенко, та й Василеві жаль його стало.

II.

Прийшов Василько додому, а мама його тоді саме виймала з печі Великодні паски. Василько глянув на паски та й каже:

"Мамо, а ви мені спекли пасочку?"

"А деж би я на тебе, дитино забула? — відповіла мати, — таж ти знаєш, що я домашнім усе по пасочці печу. Ось і твоя пасочка!"

"Якаж вона гарна! Мамо, я собі таки зараз її візьму!"

"Та куди візьмеш? Я всі до комори занесу, то й твою".

"Ні, мамуню, дозвольте, я її сам сховаю, коли вона моя".

"Про мене, візьми — лише дивися, щоби нині не їсти, бо не годиться".

"Ні, мамусю, я не буду їсти".

Взяв Василько свою пасочку, вибіг на двір і дав її Семенкові.

"Дарую тобі цю пасочку, — сказав — щоби й ви мали свята".

Семенко прибіг урадований до хати й каже:

"Не журіться, мамуню, будемо і ми мати свята. Подивіться, яку пасочку мені Василько подарував".

Мати зітхнула зі сльозами в очах, глянула на святі образи і сказала:

"Видиш, сину: Бог нікого не опускає, хто лише на Нього уповає".

III.

До Василевої мами прийшла сусіда й питала, як їй вдалися паски.

Господиня повела її до комори, показала все печиво й додала, що найкраща паска Василькова.

"Васильку — сказала вона, — ану покажи свою пасочку!"

Василько почервонів, як бурак: стоїть і словечка не промовить. А коли мати доконче наставала, де пасочка, — він сказав, що заніс Семенкові, та розповів, які то бідні люди.

"Ви, мамо, не гнівайтеся на мене — закінчив Василько, — що я йому свою пасочку подарував".

Мати поцілувала свою добру дитину, навязала цілу скатерть пасок, солонини, ковбас та писанок і післала через Василька бідній вдовиці.

— — — — — — — — — — — — — — —

Нехай щире й невинне серце Василька буде Вам приміром. Зложіть щедру лепту як дар на паску для українських сиріток в Айтуні і Йорктоні. Жертвуйте перед святами, в свята і по святах!

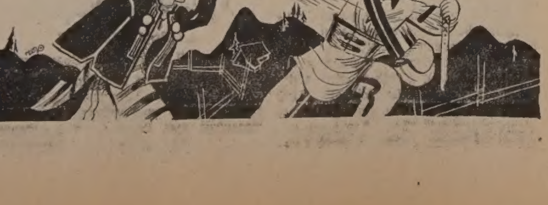

Христос ходить

То не сріблисто блищав западний Йордан, не пахли троянди жовтого Єрихону, не шуміли цвітовітром морелеві сади, помаранчеві гаї на горі Гарізім й не ніссся леготом пах зеленого моря з берегів чарівного Йоппе, — то брунився подільський бузок, то грався кучерявими хвилями бистротечний Сян і сміялися яруги до весняного сонця: черешневошвітисто.

Коли ж над вечір на краєвиді туман рядненцем простелився над полем — ізнімів світ.

Життя і рух прикрив сумерк, зелене поле вповив у темінь, жайворонкові ж вмовкнути казав.

Це бо ніч ішла — остання:
Росистими шляхами —
У западний край ...
Він встати мав із мертвих!

— — — — — — — — — — — —

Тоді ж — тогобіч, по наказу, мовчали покорені душі:
благоденствували — — —
Для них — Він не смів прийти.
Черлена зоря *) наган) — зоріли сторожко, ...

Старець Йосип не дбав про те. Хай зорять. Він таки піде там, на захід, нї зорять. Він таки піде там, на захід, над Сян — послухати, як раннім ранком гратимуть квітневі дзвони: "Христ-тос Воскре-се..."

Як колись — раніш.

Півні піяли. Крався манівцями. Нечутно. У старечих руках дрижав деревляний хрестик — єдина надія.

Шептав молитву: "Прости, Ісусику, прости, що так дуже грішний іду Тобі назустріч! Ти ж все відаєш..."

Десь, недалеченько щезав у пітьмі кордонний сторож, а в ярочку плюскотів Сян...

Як злодій — дід Йосип над річку.

— Зловлять?

— Хай там. Коли б лиш почути, що Він воскрес, що Він ізнов встав із мертвих, смертю смерть переміг — і ходить... по невольній землі.

Плигнув вужем прикордонною дорогою й приліг до обривчастого берега. Слухав. Вдивлявся в темінь.

Ніч акордилася зіронькамі, тугу родила, за Ним — Таємним...

Сторож пройшов горою повз нього. Не завважив.

— Славити Господа! Почує Боже Слово ...

Раптово загомоніли дзвони. Великодні дзвони.

Чекіст-вартівець закляв щось, а старцеві так млосно було — млосно.

...Тепер ідуть вони... в церкву... Старе й молоде... Богомільно, із чистою гадкою в душі. А тут?

А дзвони грали... Скільки вони грали?

Грали дзвони...

Заслухався в мельодію: солодку... давню... як спомин юних літ.

Аж миттю приніс ранній вітрець оте ждане:

— Христос — Воскрес!...

Забув, де він... Нічого не тямив... З імли встали давні картини: рідних Великоднів... дозвіля... співу, радощів.

Став на ввесь ріт. Простяг руки, зівилі, старечі, над воду й першому промінцьникові дня гомонів-співав у даль близько-далеку:

"І сущим во гробі живот дарував"...

"І нам дару...

Не докінчив. Дві лапи штовхнули старця в ріку...

Ні не зойкнув. Коли на мент вода винесла його — обличча було в нього таке погідне — тихе .

Певно бачив, як Він воскрес — і йшов зеленими нивами крізь сріблисту мгу... На Схід — — — в Емаус виногрозне...

Б. Т. С.

*) — Пятикутна большевицька звізда і револьвер.

Дзвонар

Проти бігу р'ки плив гомін дзвонів з Прилученої.

І вся постать Луки у новім сіряку і таких же ходаках подалася до прірви.

Гомін дзвонів змагався із шумом ріки, розбігався по збочі, блукав між смереками, березами та кущами калини.

А він слухав з похилою головою. Не ворухнувся, аж скрився гомін поміж "зозульку", лоташ та молоду, блискучу травичку.

— Ни так!

Йому не подобалися ці несміливі, немов заликані хвилі.

...Бояться повірити, що Христос Воскрес, а з Ним воскресне і правда? Чому?

Від цих хвиль іще більш стемніло поміж горами. З кущів скапувала роса і плакала берізка.

Хилили голови із питанням "чому" та ховалися поза смереки.

— Іще не час — благали прощення смереки. У німому болю хитнули коронами.

І Лука хвилювався.

...Як можна так дзвонити?...

Руки простягнулися немов ловили шнури дзвонів, а в руках задзвонили ключі від церкви.

Старою смерекою, що служила за кладку, перейшов на доріжку.

Люди напливали. Відчинив церкву.

На обрії рожевіла хмарка — усміхалася, а її усміх розпливався по збочі.

Вразила душа Луки ловила найніжніший проблиск досвітка. Голубі очі бігли загородами, полями.

...Рожевий досвіток... як поля були свої... інакше сонце сходило.

І спомин здавив сильними долонями серце.

...А тепер чому не так?

Та це тільки мент. Він не сміє думати так. Правда воскресне!

І забажалося Луці перелити цю віру хвилями ясних, повних надією, тонів по всіх збочах, ярах, полонинах. Розпромінити вірою обличча старших, скріпити на краще життя молодих.

І Лука пнеться на дзвіницю.

Зір паде на похилі голови. Дріжачими руками затягає драбинку за собою.

Зачудувані діти:

— Луко, дайте драбинку!

Не чує... Не хоче сьогодні нікого...

І знова вагання у душі.

...Чи не є він частинкою оцего збору? Чи його голову не клонить ця сама жура, що всіх людей?... Чи зможе видзвонити все чим виповнена душа?... Не глядіти на них! Ні!

І Лука затулює очі.

Чує радісний шепіт ріки, радісний шум смерек, радісне дрогання берізки, калини. Бачить золотим блеском осяяні ниви, розсміяні лячка білавок, голубе небо в очах кожної дитини, голубе небо на коронах лісового квіття.

У церкві старенький священик:

— Воскрес Ісус із гроба...

Зараз обхід.

І Лука дзвонить.

З дзвінці вилітають хвилі ясних тонів, повних віри в побіду. Стукають у кожної душі. Пестять надією кожний кущик, кожну вітку смереки. Цілують голівки дітей та квітя поклад збочами і зливаються з голосом людей "Христос Воскрес".

Зза гори продирає хмарку сонце. Сипле золотом по горах.

Лука не бачить. У него розвіяне волосся. У його душі дріжить кожний нерв. Дріжать дзвони.

Біля церкви розяснені обличчя, радісний гомін.

— Нигда ще так не дзвонив Лука.

Сонце все вище, все ближче церкви, людей. Золотом засіяні ниви. Радість у дітей. У руках крашанки і кожне дитя "Христос Воскрес" до тата, до мами.

Марійка Гірська.

Великдень у Римі

(Кореспонденція)

Без огляду на щораз то більше напруження міжнародного життя відбулися великодні свята у столиці християнства під знаком великого релігійного піднесення. Відправи великого тижня згромадили у просторих римських церквах численні тисячі побожного люду; участь Св. Отця у богослужбах великого четверга і пятниці зібрала в сикстинській каплиці сам квіт римського духовенства та високих кругів; а вкінці Папська Служба Божа в соборі св. Петра надала празникові празників ніде нестрічного чару. Слава папського входу і відходу підвищувала і сама підвищувалася однодушним захопленням тисяч зібраних під могучими склепінням найбільшого християнського храму; великодня проповідь Св. Отця після прочитаної евангелії розлила по душах усіх слухачів у церкви, на площі й по цілому світі бла годатні ділання Христового миру; архиєрейська молитва і принесена безкровна жертва нового завіту за Христове стадо з кінцевим благословенням, уділеним цілому світові з високого балькону ватиканської святині, в кожне християнське серце внесли неземські порухи непохитної надії на побіду добра над злом, справедливости над безправям, Христа над диволом.

В усіх цих папських дійствах воскресного дня так виразно чути біючки батьківського серця, його всеобіймаючої любови. Горюючи з біблійним Єремією над страхіттями всеи них знищень, що на щораз то нові краї й народи спадають своїм придушуючим тягарем, Св. Отець видить одинокий порятунок від повної загибелі культурного людства у піднесенні приватного й публичного людського життя в Христі. Він кличе при кінці своєї надхненної промови: "Тільки Христос зі своїм законом і своєю ласкою може відновити й відбудувати приватну й публичну обичайність, обновити справедливе відношення між законами й обовязками, погамувати надмірне бажання загарбування, опанувати пристрасти, ограничити та удосконалити строгу й зимну справедливість почуттям теплої любови. Той, що мав власть приказувати вітрам і бурям та успокоювати розбурхану стихію, він один у силі нагнути також і волю людей до згоди і братньої любови та зділати, що мечі опадуть і правиці, вільні від зброї, стиснуться на знак порозуміння і згоди та впорядкують удатно, непримушено взаємини між народами не силою, а на засадах правди, справедливости й любови."

Наші дорогі радіослухачі вповні свідомі, якими чувствами буде переповнена в тих величних хвилях душа кожного римського Українця. Перед його очі раз-в-раз ставцю привид наших міст і сіл Західньої України, в яких того самого дня люди вільно й одноголосно, як пророчила від двох місяців большевицька передвиборча пропаганда, віддавали йшли свої голоси на депутатів до московського й київського верховного совіту з більшу комуністів і безпартійних. І кожний з них молився тим ревніше за Воскресення Христа в цілому нашому вольному християнському народі та покірно лучив свої благання з великою мольбою Христового Намісника, що при кінці свойого архиєрейського слова цілий день жертвував на випрохання для цілого християнського світа миру, згоди та єдности.

Христос Воскрес!

Юрба —
перемогла ...
Понісся крик: "Распни!"
І правда скаменіла
І руки вмив Пилат
"Ликує зло!
І на Голготі Страт
Христос — в вінку терновім
Схилив чоло ...
"Юдейський цар!" ...
Юрба ревіла
Немовби скаженіла —
А Він — всеобіймаюча любов
Біль власний поборов
Звершилась жертва чиста ...
Радіють вороги,
Що правду погребли...
У гробі припечатана
Любов Господня ...
І жах обнив ввесь світ
і задрожала преісподня ...
А в третє рано
Прояснились неба стелі
І Він, любови Бог, устав зпід
Скелі — Воскрес у славі...
Христос Воскрес!
І правда так воскресне
З мертвих ...
В вінку терновім наш народ
Хилить чоло ...
Та не лякаймось жертви,
Щоб побороти зло ...
І з вірою в День Воскресення,
Ідім до висот ...
Наш Третій Ранок — в сонячний
(заграві ...

Уляна Кравченко.

Да воскреснеть Бог, й расточатся врази его, і да біжать от лица его вси ненавидящії его!

Яко ізчезает дим, да ізчезнуть; яко тает, воск от лица огня!

Тако да погибнуть грішници от лица Божія, а праведници да возвеселятся!

Сей день, егоже сотвори Господи, возрадуємся і возвеселимся в онь!

В ДЕНЬ

Світлого Воскресення

ЇХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ

Кир Василієві Ладиці

ЕПИСКОПОВІ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

кріпкого здоровля і благословення желає

ЦЕНТРАЛЬНА РАДА
БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ
(Албертійська Секція).

ПОЯВИВСЯ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ ЧАСОПИС У ФРАНЦІЇ

Минулого тижня одержали ми перше число нового часопису під заголовком: "ВІСТНИК Української Греко-Католицької Церкви у Франції" — датований 20-го березня, 1940.

Видавець і редактор цього часопису, що виходить у форматі журналу, Всч. о. Я. Перрідон, пише у своїй дуже гарній змістом і формою вступній статті, що "саме в хвилині, коли над Европою палає воєнна луна, видання українського постійного органу з християнським світоглядом стало нашою національною необхідністю.

"Ми, Українці, що живемо далеко від нашої дорогої Вітчини" — пише далі о. Редактор у згаданім "Вістнику", "працюючи у промислових і гамірних містах, або управляючи родині поля гостинної Франції — творимо одну велику національну родину. Цей наш "Вістник" ввійде у кожну українську хату та буде звязковим усіх наших родин. Коли над Україною лютує буря, коли гноблення нашого народу кличе за помстою до неба, у хвилині, коли рішається доля одиниць, родин, народів, країв і держав, коли все на світі тріщить та ломиться — єдина віра у Всевишнього, тверда, палка віра в Бога є нашою потіхою та цілющим джерелом для нашого особистого й національного життя.

Ця віра нас кріпить на дусі, успокоює нас та облегшує наші турботи. Будьмо більш відважні та витревалі. А при тім і це найважніша передумова нашого успіху: будьмо зєднані. Тепер настав час, щоб подати собі руки до співпраці й таким чином оборонити та спасти наше існування. Для слабодухів немає виглядів у світі. Горе тим, що тратять надію та тремтять загадочним завтра."

Гарну "Великопістну науку" написав о. В. Попадюк. У "Вістнику" знаходимо також статтю про заслуги ВПреосв. Митрополита Андрея Шептицького, життєпис Преосв. Івана Бучка з нагоди 25-ліття Його священства й дуже повчаючу статтю Т. Г. про "Три основи, що їх правдива любов Батьківщини не сміє нарушувати."

Не менш цікава й друга частина паризького "Вістника". Ось у відділі "Хроніка", подибуємо вісти з церковно-релігійного життя, реєстр вінчань і хрещень. Є в "Вістнику" й вісти з рідних земель. Кінчиться той 16-сторінковий часопис списом жертводавців на нашу Церкву у Франції. В тім списі нараховуємо 647 жертводавців, з 55 ріжних місцевостей. Це вказує, що праця Української Греко-Католицької Місії у Франції обхопила майже всі місцевости, де живуть наші люди й поширилась на ширші круги нашої іміграції в тім краю.

Адреса "Вістника":
MESSAGER
15, rue d'Ulm, Paris, FRANCE

СВ. ОТЕЦЬ ПІЙ XII ЗАКЛИКАЄ ВІРНИХ ДО МОЛИТВИ ЗА МИР

Св. Отець у письмі до кардинала Людджі Маглоне завзиває, щоб вірні католицької Церкви в місяці травні на майових Богослуженнях до Матери Божої — гарячо молили Пречисту Діву за покінчення цієї війни і привернення миру на землі.

ЖЕРТВИ ЩО ВПЛИНУЛИ ДО ЕПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ ВІД УКР. КАТОЛ. ПАРОХІЙ

На катедратик зложили:
Парохія в Кендіяк, Саск. $15.75
П. М. Дзюрман, Торонто 1.00

На Семинар:
Парохія св. свящ. Йосафата в Едмонтоні, Алта. .. $27.15
Глен Елдер, Саск. ... $2.50
П. М. Дзюрман, Торонто .. 1.00

Всім жертводавцям складає щиру подяку
Епископська Канцелярія.

Марійка Підгірянка.

Марійчин Великдень

І прийшов Він, цей День, сподіваний, жданий. Ще зорі довсічувались на глибокому небі, як уже річкою плили люди до старенької церковці на горбку. Там у тихій, передсвітній годині відправлялися останні жалібні обряди, ті цезглиблені тайни Христової жертви. Догаряли свічі, тріскотіли клепала, протяжно плив у передсвітанок псалом жалоби. Ще раз стукнуло клепало — і ось жайворонком злетів угору срібний голос дзвінка, а слідом за ним заграли всі дзвони воскресною, побідною піснею.

І попалили з церковці люди, хрести, корогви, свічі й плащаниця. Задзвенило віковічне "Христос Воскрес". А в цю мить ізза горба виплило весняне сонце. Піднявся щебет пташок із старих лип навколо церкви, змішався зі звуками дзвонів, та воскресними піснями і розколисаною струєю понісся у всесвіт...

Марійка йде між дівчатами, а тетиною Катериною. Не йде, а пливе у вишиваній сорочці та запасці, оксамітній корсетці, та золотих косах, заквітчаних блакитною стрічкою. І молиться усім серцем та всею душею за цей Великдень, за пташки, за сонце, за свою чотирнадцяту весну...

Почалася Служба Божа. Загоріли усі свічі в церкві, засіяли в їх блисках вичищені свічники та рами. Замерехтіли веселкові віконця, липа до них гілячкою бє... а на гілочці пташка.

Стару церковцю вінком обвили скатерті та кошики зі свяченим. Ось баби жовтобокі, паски з хрестиками та гусками, ковбаси, сир, масло, куски солонини, всіляке печиво, медівничики. А там понакладено хріну, часнику, крашанок, писанок, китиць весняних квіток. А над усім тим сяє весняне сонце, цілінькають пташки, падуть бризки свяченої води й слова благословення.

Посвятили паски. Скоро вертаються люди зі свяченим домів, бо хто найперше прийде, той найскорше обвесне.

А тепер настала така година, одинока може за цілий рік: в ясний день, в потоках сонцяного світла стояло село біленьке, випрятане, зелене долиною, блакитне горою, золоте посередині й таке тихе, тихе, що цікого, ніде, навіть душі живої не зустрів би ти на дорозі; то й той бездонний жебрак десь сидить у котрійсь з тих білих хаток при свяченім і споживає дар Божий.

Сиділи при свяченім і в Марійчиній, рідній хаті. Батько краяв скибки свяченого яєчка і клав на тарілку. Мати перед кожним клала крімку свяченої паски. Батечко перехрестив дар Божий і всі перехрестилися. Опісля бажали всі собі "у щастю й здоровлю діждати з року на рік і так увесь вік".

Далі споживали усього потроха. Та хоч сьогодні стіл заставлений самими добрими речами, то не засиджувалися довго при нім. Мати, стомлена весняними й передсвяточними працями, думала про дрімку десь у садочку. Батько теж радо передрімався — б, та треба худобу на пасовисько вигнати. Діти хай ідуть на гагілки — це ж їх день.

Марійка раз-у-раз споглядає в вікно: чи не йде тетина Катерина. Настунька роздумує: чи брати із собою Васильку, чи ні. А Івась вхопив байду паски та пару яєць і побіг до Михася випробувати корковий револьвер, що ним мали стріляти біля дзвіниці. Марійка прибрала з стола, щоб і кришечка де не пропала, бо як мишка затягне ту кришку в дірку та зістъ її, то з тої мишки стане лилик, та літатиме вечорами й заплутуватиметься в дівочі коси... Врешті мати повязала в біленьку платинку медівничків та крашанок, та й готові були в дорогу, бо вже й тетина Катерина прийшла, а з дзвінці радісними кличами лунали всі дзвони. Вже десь ясно їхать є при них...

Ріжнобарвними стрічками перевиваються по стежках та доріжках села жінки, дівчата, діти, а там чоловіки, парубки, хлопці. Веселим, празничним гомоном клекотить село, хоч всеньке збереться в однім місці на майданчику біля церкви.

Там уже ділиться ця ріжнобарвна струя; творить гуртки, та кожний заводить свою забаву. Найперше почепились за ручки меленькі школярочки, потягнувши за собою Настуньку, бо вона вже нарік теж ходитиме до школи, а ще й усі гагілки співати знає. Ось уже продзвеніла перша гагілка:

Ішов Джурило з міста,
За ним дівочок двіста;
Ой, ти, Джурило, пане,
Де твоє військо стане?
В Томачі на риночку,
Там пють мід, горівочку--
Ой, ти, Джурило, ой ти,
Куди до тебе зайти?
Ледом, дівочки, ледом,—
В мене горівка з медом;
Поза ворота, Ксеню,
Не столоч ми ячменю.
Ночував же я в млині,
Сподобалася мені
Приставла до серденька.
Мельничка молоденька.

А там далі старші школярки виводять другу гагілку:

Вербовая дощечка, дощечка,
По ній ходить Настечка, Настечка
На всі боки леліла, леліла
Як діброва горіла, горіла.

Тимчасом ополалік збираються школярі до забави в "левка", Сплітаються в довжезний шнур, який своїм "хвостом" ніби ненароком зачіпає коло дівчат-школярок, та розбиває його. Сміх, крик. Вкінці дівчатка направляють своє коло, але за збитки хлопців відплачуються гагілкою.

Ой, піду я до міста,
Куплю дівкам злоціста,
А хлопчицам шлинці.
Бо в них довгі шийці!
А в золоті дівки скачуть,
А в болоті хлопці плачуть.
А на молодиці —
Шовкові китиці,
А на дівочки —
Зелені віночки,
А на дівки — зросту,
На хлопців — коросту!...

Цього вже хлопці ніяк не дарують. Як закинули хвостом "левка", так розбили вдрите колесо. Тай дівчата, зібравшись знов до купи, затягли "Воротарника", а хлопці зі своїм "левком" потягли в інший бік.

Ближче церкви зібралися дорослі дівчата. Між ними Марійка, як досвітня зірниця. Весняними грибочки хлопочуть у її серці радощі. Тільки трошки бентежить непевність: Чи не помилиться в співі? Але вже при перших стрічках вибивається голосок дзвінким сопраном:

Веселий час нам настав —
Христос із гробу устав,
А ми ся зрадували
Гагілки заспівали.
Гагілка із Київа —
Писала гетьманова.
Писала, друкувала,
По світі розсилала.

А далі йдуть інші гагілки: "Чому, Галю, не танцюєш?", "Коструб'онько", "Ой, ходжу я по торгу".

Марійка заспівалася, наче вже Бог зна як довго з дівками грається...

Награлись, наспівались до схочу; ходять тепер по майданчику, говорять, сміються. Поміж них парубки, як бджоли між квітками.

Не один погляд парубоцький пристав до дівочих брів шовкових, не одна біла ручка опинилась у другій парубоцькій долоні.. І вже писанки нема...

Гей, як цвіте, як променіє Марійчина чотирнадцята весна!

Після 4 послідовних числах, або і послідовному 5-ому числі Д-РОМ Видрукувала ювілеєві ... Замовляє ... Замовляє ... Замовляє

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
одинокий український католицький тижневик у Канаді.
Видає кожного вівтірка Видавнича Спілка "Українські Вісти"
10012-109 Стріт Едмонтон, Алберта.
Річна передплата $2.00
До Злучених Держав $2.50
За оголошення не відповідаємо.

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday
by the
UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-100th Street, Edmonton, Alberta
Subscription in Canada per year $2.00
in the United States, per year 2.50

Вівторок, 23. квітня, 1940.

Похорон Впр. о. Навкратія Крижановського

НАСТОЯТЕЛЯ ЧСВВ., ЯКИЙ ВІДБУВСЯ В МОНДЕРІ 17. КВІТНЯ, 1940.

Тіло Покійного о. Навкратія Крижановського прибуло зі Стемфорду, в Злучених Державах, до Едмонтону в понеділок над вечером і було зложене в каплиці похоронного заведення МекКінлі і Коннелі.

У вівторок, 16-го квітня о годині 4 пополудні почався похоронний похід з Едмонтону до Мондеру. За похоронним автом з тілом бл. п. о. Навкратія Крижановського їхали авта з Їх Ексцеленцією Кир Василієм Ладикою, Впр. Ігуменом о. Созонтом Дидиком ЧСВВ, і іншими місцевими священиками, Сестрами П.З.П.Д.М., та світськими учасниками похорону. Була це остання їзда Покійного о. Н. Крижановського дорогою, якою за життя Він переїхав сотки разів автом і звичайним фармерським возом, почавши від 1910 року.

О годині шестій прибув похід до Мондеру. Вдарили дзвони з церкви і костела сповіщаючи сумовито приїзд великого піоніра-місіонаря на вічний супочинок, по 37-ми роках важкої праці на канадійській землі, з того 30 років у Мондері.

На краю містечка очікував процесійний похід. Хрест, хоругви, Марійська Дружина, шкільна дітвора, члени парохії, законні Сестри, всі в чвірках. А далі духовенство, схолястики й законні брати. Разом поверх 800 учасників. Співав мужеський хор схолястиків.

Похід перейшов вулицями містечка й подався до монастиря, щоб там востаннє попращати свого о. Настоятеля і духовного Батька.

Домовину внесено у вестибуль монастиря. Після панахиди Ігумен мондерського монастиря Впр. о. Ніль Саварин ЧСВВ., зворушливо попращав Покійного о. Протоігумена від духовної Василіянської родини, від Отців, схолястиків, братів і Сестер. З монастиря перенесено домовину до церкви, де її положено на катафальку й відкрито. Почалися похоронні відправи, які тревали до 10 години ввечір. Впр. о. М. Романович ЧСВВ виголосив проповідь, в якій з глибоким зворушенням переповів місіонарські труди і заслуги Впр. о. Навкратія Крижановського для Церкви, василіянського Чина і всього українського народу в Канаді.

В середу від 6 до 10 години ранку відправлялися читані Служби Божі. В годині 10 почалася торжественна Архиєрейська Служба Божа, яку відправили Їх Високопреосвященство Кир Василій в асисті Впр. о. Ігумена С. Дидика ЧСВВ, Впр. о. В. Осадця ЧНІ, з Йорктону, Впр. о. В. Бараника ЧСВВ, Впр. о. Д. Поповича ЧСВВ, Впр. о. Д. Джиголика і Впр. М. Вінцентайла; діяконували Впр. о. С. Шевчук ЧСВВ і Впр. о. М. Пасічник ЧСВВ.

Співав мужеський хор схолястиків.

Проповідь ВПреосв. Владики.

По Службі Божій Їх Високопреосвященство Кир Василій Ладика виголосили проповідь, в якій з великою силою слова й очевидним зворушенням змалювали незвичайну постать і надзвичайну посвяту Покійного о. Навкратія Крижановського для Церкви, дієцезії і українського народу в Канаді.

(Не маємо тексту проповіді, то ж передамо тільки хід думок ВПреосв. Владики):

"Щасливий той, хто вмирає в Господі, бо він спічне по своїх трудах" — почав ВПреосв. Владика.

Покійного о. Навкратія Крижановського знав я через 30 років і ввесь час працював з Ним інтимно. Був то щирий працівник для спасення душ, великий Божий муж, що серце своє посвятив для свого народу. Приїхавши до Канади Він побачив, що треба покласти багато праці. І не пожалував її. Обставини були дуже тяжкі. Не було приміщення для священиків, не було де склонити голову, щоб спочити по трудах. На наш нарід сунула тоді загроза від всякого роду серафимщини і протестантизму. Болить Його серце, що люди даються баламутити всіляким сектантам. Але не падає на дусі о. Навкратій Крижановський і в молитві шукає потіхи й помочі, бо "помощ моя от Господа". Іде з місця на місце, з провінції в провінцію, щоб нести поселенцям розраду й підносити та кріпити їх на дусі.

В 1910 році, по 7 роках місійної праці в Манітобі, дістає наказ удатися до Мондеру. Тут задумує зпочатку скромно, щоб мати яке приміщення. Люди почали живіше напливати й поселюватися в Алберті. Отець Крижановський задумує побудувати дім для Сестер Служебниць, щоб вони могли зайнятися виховуванням дітей поселенців. Опісля в розмові з Преосв. Епископом каже, що треба нам монастиря — і гарячими молитвами та при добрій волі людей о. Навкратій Крижановський, збудував монастир. Відтак приходить на чергу новіціят. Іде на фарми і благає людей, що треба нам шпиталю. Повстає власний шпиталь у Мондері. Будує в Мондері гарну і простору церкву. І що тільки задумав, при Божій помочі довершив.

Скільки ж то може зробити людина, коли в неї є кріпка віра, ідеал і надія в Бозі!

Але о. Навкратій Крижановський передовсім звертає увагу на найважніше, на духовну сторону. Їздить невтомно по кольоніях і всі свої сили посвячує для спасення душ нашого народу.

Але скільки ж Йому прийшлося витерпіти від ворогів, а скільки колод кидали йому під ноги свої власні люди? І нераз о. Навкратій гірко заплакав. Всі свої жалі виповідав перед Господом Богом і в молитві все черпав нові сили.

О. Навкратій Крижановський був добрий для всіх, нікого не виріжнював, кожна людина мала в Нього значіння. Для кожного мав теплу розраду і щире серце.

Звідки ж він черпав ці глибокі християнські чесноти? В ідеалах, любові Бога, великій любові до ближнього. Велика була в нього енергія, був неструджений працівник, забував за себе, щоб тільки сповнити ідеали місіонаря, затримати людей при св. вірі і Церкві католицькій.

Коли Впр. о. Навкратій Крижановський зістав протоігуменом, Він не змінився. Він далі виконував ревно всі обовязки місіонаря, як і перед тим. Він не хотів, щоб другі за нього робили.

Впр. о. Крижановський підніс Чин св. Василія Великого і поставив його на високім щаблі, так, що тепер нема чого журитися його будучим. Тепер Отці Василіяни можуть бути спокійні, бо підвалини збудовані. Тепер Отці Василіяни можуть іти спокійно далі.

Любови й помочі зазнали від нього монахи, Сестри і многі інші люди. Знають Його свої, знають і чужі народи і висказують співчуття з приводу Його смерти.

Добре зробили ви, що помимо злих доріг прийшли віддати останню прислугу Тому, який вас стільки літ обслугував. Сьогодні Він з вами прощається:

"Браття і Сестри! Тримайтеся віри і католицької Церкви, в якій ви уродилися і зросли. Любіть її, любіть свій український нарід, любіть рідну Канаду. Любіться в родинах, у парохії. Нехай устануть свари, нехай стане єдність між вами".

Зерно, яке посіяв о. Навкратій Крижановський, принесе поміч — плід — користь і добро нашому народові в Канаді і Церкві. Його праця лишиться, його труди принесуть овоч, і вже принесли.

Як Епископ заявляю найбільше співчуття для наших Отців ЧСВВ по страті найбільшого місіонаря.

Щасливий той, що вмирає в Господі, бо він спічне по своїх трудах."

На Службі Божій були присутні місцеві й дооколичні латинські священики. Парох вегревильської парохії, о. Бирк, зложив після Євангелії співчуття від едмонтонського архиепископа ВПреосв. Мекдоналда, який не міг прибути особисто на похорон через злу дорогу.

По Службі Божій слідувало "Послідноє цілованіє", що тревало 2 години. Поверх 1,500 учасників похорону пройшло попри домовину, щоб востаннє в Христі попращати Покійного.

О год. 2. почався похорон. Перед церквою промовив від міста Мондеру п. адвокат Ю. Шкварок, по англійськи й українськи.

Похоронний похід відбувся чвіртками у взірцевім порядку. Світило тепле, весняне сонце. І хоч комунікація болотнистими дорогами була неможлива, все ж прибуло велике число наших людей з фармів, навіть з далека, щоби попращати й віддати останню прислугу свому улюбленому Місіонареві. Бо й Він ніколи не лякався хочби найгірших доріг і не зважав на ніякі перешкоди, а все спішив, як літо так зима, в найдальші закутини, щоб тільки нести духовну обслугу свому народові. А все ж таки, якби були добрі дороги, то на похороні було б не 2,000 учасників, а тричі стільки. Треба згадати, що в похороні зорганізовано взяла участь вся наша шкільна дітвора, бо той день шкільна влада проголосила вільним від науки.

На краю місточка чекали авта і троки, які відвезли процесію й учасників похорону на цвинтар, віддалений біля три милі від містечка. Там закінчився похорон около 4 години пополудні.

Для учасників похорону відбувся в Народнім Домі спільний обід, на якому виголошено ряд промов, окладаючи поклін світлої і блаженної памяті о. Протоігумена Н. Крижановського. Промовили посол до провінції п. Войтків, п. МекҐвайр — начальник сієнарського кольонізаційного і земельного департаменту в Едмонтоні, п. Барагар — з обезпеченого т-ва Льойд з Едмонтону, п. Косюр від албертійської секції Братства Українців Католиків і накінець п. М. Чехніта від "Українських Вістеь" і українських католицьких організацій в Едмонтоні. Впр. о. Когут ЧСВВ подякував учасникам похорону в імені Чина.

Так канадійські Українці католики з жалем пращали і на вічний супочинок провожали свого улюбленого, великого Місіонаря-піоніра, Впр. о. Навкратія Крижановського ЧСВВ.

(-к-).

Звязки України з Англією в давнині

У княжій добі Україна мала близькі звязки з далекою Англією. От, наприклад, відомо, що за часів князя Ярослава Мудрого в 1 столітті у Києві пробували англійські королевичі Етелред та Едвард. Перебували вони на дворі Ярослава Мудрого як втікачі з Англії. Згодом при помочі Ярослава Мудрого королевич Едвард зміг знов прийти до влади в Англії, в своїй батьківщині. Оце показує, що Ярославові Мудрому справи Англії не були чужі.

Що звязки між Україною та Англією у княжій добі були близькі та дружні, видно і з того, що князь Володимир Мономах був жонатий із дочкою англійського короля Гаролда, що то згинув у битві під Гейстінгс 1066 року. Ота англійська княжна, що була жінкою Володимира Мономаха, називалася Гіта.

Ті дружні відносини між Україною й Англією, мабуть, трохи попсувалися, коли в 1066 році Англію підбив норманський князь Виллям Переможець. Бо ж наші князі мали дружні відносини до питомої англьо-саксонської династії. Очевидно, що навіть і Володимир Мономах був прихильний до династії свого погибшого тестя Гаролда, а ворожий до норманського князя, що завоював Англію і прогнав нащадків домашньої англьо-саксонської династії з їхньої батьківщини. Якийсь час брати Гіти навіть перебували у свого шваґра, Володимира Мономаха, з надією, що він поможе прогнати норманського князя з Англії.

Удержували наші князі дружні відносини і з державами скандинавськими: зі Швецією, Норвеґією та Данією. Бо ж вдійсності й сама київська династія наших князів походила із зайшлих в Україну скандинавських Ворягів-Вікінґів. На це вказують навіть самі імена наших перших князів, от такі як: Аскольд, Дир, Олег, Ольга, Ігор, тощо. Та зчасом зайшлі в Україну скандинавські князі подружилися з місцевими українськими бояринями та княжнами, винародивилися і вважали себе українськими князями, хоч і не переривали своїх дружніх звязків зі Скандинавією.

От навіть і Володимир Великий набирав Скандинавців до свого війська. Князь Ярослав Мудрий був жонатий з дочкою шведського короля Оляфа, з Інґіґердою, що перехрещена була на Ірину, і вдавався до свого тестя в Швеції за військовою допомогою. Очевидна річ, що й ті князі наші, що княжили по Ярославі Мудрому, удержували тісні зносини зі скандинавськими державами. І, так удержуючи дружні зносини зі Скандинавією, в непрямий способі київські князі були у близьких стосунках і з Англією й надалі. Бо ж скандинавські держави ввесь час були у близьких стосунках з Англією. От і навіть самі Нормани, що підбили Англію в 1066 році, були з походження Скандинавцями, хоч наїхали на Англію з Франції. То були нащадки давніх скандинавських вікінґів, що завоювали тому два століття частину північної Франції, поселилися там, поженилися з Францусками, навчилися їхньої мови, і засвоїли собі французьку культуру.

Були деякі стосунки між Англією й Україною і в козацькій добі. От, наприклад, в половині сімнадцятого століття англійський Лорд Протектор Кромвел, тодішній володар Англії, удержував переписку з гетьманом Богданом Хмельницьким.

На якийсь час Кромвел навіть випробував Хмельницького військову систему управи країною в Англії. Англія була поділена на полкові округи так само як і Україна. Але така сама система в Англії не вдалася, бо там уже був глибоко вкорінився парляментаризм і населення сильно противилося проти диктоторсько-військового ладу.

По смерти Кромвела й Хмельницького звязки між Україною й Англією знов перервалися. Аж напочатку 1918 року Англія знов зацікавилася Україною, коли Центральна Рада проголосила самостійність України. В тому часі уряд Великої Британії назначив був свого представника в Києві, щоб він вів переговори з урядом Української Держави.

Німці кажуть, що норвезький уряд разом з королем переїхали до Швеції.

Швайцарський уряд дав наказ військовій команді скріпити оборону Швайцарії. Швайцарія боїться нападу від сторони Німеччини.

Поклади руди молибденуму, дуже рідкого й дорогого металю, якого додають до сталі, щоб зробити її ціпкішою й сильнішою, з найдено в Алберті в околицях озера Пазін на північ від озера Атабаска.

Великодна Ніч

Христос Воскресе! гудуть навколо дзвони!
Христос Воскресе! — лунає всюди спів!...
Народ побожно бє Роспятому поклони
Природа молиться тихенько без слів!
Воістину воскрес! у відповідь несеся
З верхівя гір, лісів, ланів, садів!
А серце так побожно ніжно бється!
І ніч така прекрасна здається,
Що від щастя і плакатиб хотів!...

В ту ніч порвалися кайдани-перепони!
Та ніч — це нова ера на землі!
В ту ніч були поставлені нові закони
Богочоловіком розпятим на хресті!
В той час, коли з хреста неслися звуки
Іллі, іллі, лімма савахтані!
В той мент, коли терпів Ти муки
І червоніла кров на Твоїм Святім чолі,
В той мент, зневіри і роспуки,
Життя нове родилося на землі!
І вірим ми з того часу і аж до нині,
Що прийшов з гріхів Ти нас спасти!
І щиро молимось Тобі що днини:
Нехай воскресне наша ненька Україна
Розпята на хресті, як Ти! ...

Христос Воскрес! гудять навкола дзвони!
Воістину Воскрес! лунає всюди спів!...
В ту ніч порвалися кайдани перепони,
В ту ніч були поставлені нові закони, —
Син Божий в царство вічности нас ввів!

З. Борисполець.

Як Воскрес Спас!

Гей, бийте в дзвони, радість грає,
Проблеск життя!
Великдень Волі!
Гуляє весна степом у полі;
Зелень пишаста, цвітів стос,
Бо на квітчастій волі
Воскрес Христос!
Вулканом сили, гартом хотіння
Вирвався Він з давних погроз!
Гуде земля, токочуть в далі дзвони,
Горіє пісня співом октави;
У жарі серця воля тоне.
Весна! Життя на шляху Слави! —
Іде до нас побіди час
Ґранітом сили й віри, що нам
З закутих стальних там
Воскресне так Вона,
Як воскрес Спас!

М. Думанський.

о. П. Божик.

Я Знав Його

СВІТЛІЙ ПАМЯТІ ПРОТОІГУМЕНА НАВКРАТІЯ КРИЖАНОВСЬКОГО, ЧСВВ.

Я знав Його, Він називався Навкратій Крижановський.

Я знав Його, Він був священиком в Чині св. Василія Великого.

Я знав Його, Він жив в Мондері в Алберті довгий час і знала Його майже ціла канадійська Україна, бо не в одній оселі, де жили Українці Він був і голосив слово Боже.

Я знав Його, Він був монах, що працює невтомно для Христової Церкви.

Я знав Його, Він не шукав для себе вигоди в життю, — Його вигода, за якою Він все шукав і находив в ній осолоду для себе, це був Христовий плуг, який оре серця людей і на тій ріллі сіється Божественне зерно, слово животворящого і всемогучого Творця світа.

Я знав Його, Він показував людям стежку тернисту і вузьку, якою йдучи доходиться до небесних воріт, небесного царства, де є невисказаний скарб для душі людської.

Я знав Його, Він не знав гордости ані відпочинку, був подібний до працюючої бджілки і метелика, що мететь собою безперестанку.

Я, вкінці, почув, що Цей, котрого я знав, покинув нас всіх, з якими поділяв долю і недолю, — покинув отсю нашу Долину Сліз тай перенісся вечером одинайцятого квітня до іншого світа, що находиться вище хмар. І чому Він туда перенісся? Бо там нема для таких, як Він ні смутку ані жури. Він перенісся туди, бо Той, якому Він вірно служив бажає від Него обрахунку з праці, у своїй Винниці.

II.

Я знав Його, Він був не лише добрий священик, але й добрий господар, що уміє дати порядок не тільки на ріллі але і в кожній іншій праці. Як прибув до Мондеру, була там непроходима пуща, не тільки на прерії, але і в душах людських. Нині Мондер представляє собою для Українців те, що Квебек для Французів, в нім находяться майже всі установи, яких треба Українцям, щоб жили і розвивалися. Є там школи, шпиталь, монастир, величезна церква то що, і кожна установа не обійшлось без того, щоб Він неприложив своєї руки до її будови. Він був великий Місіонар, учитель Христової Правди і господар на всіх ділянках тамошнього життя і здібний організатор, з широким досвідом.

III.

Я знав Його, Він був скромний, невибагливий і терпеливий, що уміє витримати в невдачах, яких чимало в Канаді. Я був в Нього одного разу в шпиталю св. Йосифа у Вінніпеґу, де Він перебував одну поважну операцію. Він привитав мене весело і дуже вічливо. В Його очах не бачив я знехоти і пригноблення. Він подав мені чемно руку і сказав спокійно: "Я, дорогий Отче, перебуваю тепер лише сему операцію на своїм тілі, але я вдячний Богові за Його ласку". І при тих словах був так милий як дитина.

IV.

Тоді, коли я пізнав Його перший раз, я мав парохію недалеко Мондеру і ми оба находились в одній оселі, але на двох кінцях Христового лану. Він був католицьким душпастирем, а я схизматицьким. Він находився в так великій організації, що мов воздух обливає собою цілу земську кулю, а я в такій, що де б не станути і звідки на неї неподивитись то все видно її кінець, край. Він дивився на мене, як на такого, що ревний, що хоче працювати для Бога і людей, але, попав на таку ниву, яка нехоче родити збіжжя, бо насіння незєдиненої церкви не надається для врожаю. Я бачив у Його очах, що за це Він мене не винує і за відступника мене не має, бо я походив з Буковини, де мало людей знають правдиву Церкву. Ми оба разом при кількох нагодах спільно балакали. Все Він мені говорив: "Отче, моліться щиро". Минали літа, я набирав досвіду духовного і милосердний Бог взяв мене за руку і повів до св. Католицької Церкви, де тепер находжусь. Може і Він молився за моє навернення.

Господи, сотвори Йому землю легким пером і наверни до Твоєї Церкви всіх незєдинених і відступників, щоб було одно стадо і один Пастир, так, як Ти навернув мене, може як раз за молитвами Покійного.

ГОЛОД И АРЕШТИ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Кореспондент нюйорського "Таймсу" з Букарешту подає на основі того, що кажуть збіґці з Західньої України, що території, заняті совітською владою, терплять сильно від голоду й холоду.

Совітська влада, каже той сам кореспондент нюйорського "Таймсу" — переселює велику частину населення до центральної Росії. Виселюють головно мешканців прикордонних околиць. Часто виселюють цілі села. Є вістки, що село Дубляни коло Львова буде переселене.

Переселенці дістають чверть години спакуватись. Неохочих забирають силою і пакують у вантажні потяги.

Арешти переводяться по ночах військом і таємною поліцією. Є вістки про місцеві заворушення в Тернополі і Перемишлянах.

У Львові поліція переводить арешти по ночах. Недавно ви арештувано членів Комуністичного Літературного Товариства що було зорганізоване недавно письменниками-прихильниками для большевизму. Причини аршту невідомі.

Робітники, що вернулись з Донецького басейну, кажуть, що платні там такі низькі, що неможливо з них вижити. Платять по 4 до 5 карбованців на день, за що не можна купити харчу для одної особи.

Ллойд Джордж скінчив у середу, 17 квітня, 50 років безперервного послування в британськім парляменті. Підчас останньої війни він був премієром у британськім кабінеті міністрів.

Христос Воскрес

З нагоди Великодня складаємо нашим українським приятелям і костумерам щиросердечні побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ СВІТЛОГО ВОСКРЕСЕННЯ!

ECD

НА ВАШІЙ СЛУЖБІ В ДОСТАВІ ECD МОЛОЧНИХ ПРОДУКТІВ, МАСЛА МАРКИ "СИТІ ДЕЙРІ" І МОРОЖЕНОГО МАРКИ "ВЕЛВЕТ"

Edmonton City Dairy Ltd.

"Стара Гідна Довіри Фірма"

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

КВІТЕНЬ

21 Н Квітна. Преп. Георгія
22 П Ап. Іродіона, Агава і пр.
23 В М. Евспихія
24 С Сщм. Антипи
25 Ч Великий Четвер
26 П **Велика Пятниця**
27 С Велика Субота

28 Н ВОСКРЕСЕННЯ ГНІХ.
29 П СВІТЛИЙ ПОНЕДІЛОК
30 В СВІТЛИЙ ВІВТОРОК

СВІТЛИЙ ПОНЕДІЛОК

Євангелія св. Йоана, зач. 2.

Бога ніхто не бачив ніде; єдинородний Син, що в лоні Вітця, той сповістив. І це є свідоцтво Йоанове, коли післали до нього Жиди з Єрусалиму священиків і левитів, щоби спитали його: Ти хто єси? І визнав і не відрікся; а визнав: Я не Христос. І запитали його: Що отже? Чи ти Ілія? І сказав : Ні. Чи ти Пророк? І відповів: Ні. І сказали йому: Хто єси? Щоб ми дали відповідь тим, що нас післали; що говориш про себе самого? Сказав: Я голос накликуючого в пустині, простуйте дорогу Господню, як сказав пророк Ісаія. А ті, що були післані, були зпоміж фарисеїв. І питали його та казали йому: Чого ж хрестиш, коли ти не Христос, ні Ілія, ні пророк? Відповів їм Йоан кажучи: Я хрещу водою, а посеред вас стоїть, котрого ви не знаєте; це той, що прийде по мені, котрому я недостойний розвязати ремінь його обувя. Це сталося в Витанії, за Йорданом, де Йоан хрестив.

СВІТЛИЙ ВІВТОРОК

Євангелія св. Луки, зач. 113.

У той час Петро встав, побіг до гробу і нахилившися, побачив одні покривала; і відійшов, дивуючися сам у собі тому, що сталося. І це два з них ішли в той же день у село, що було віддалене на шістьдесять стай від Єрусалиму, на імя Ємаусу. І розмовляли вони з собою про все те, що приключилося. І сталося, коли розмовляли та розпитували один одного, і сам Ісус приблизившися, ішов з ними. Та очі їх заступило, що його не пізнали. І сказав до них: Що це за розмови, що ведете між собою йдучи? І стали сумні. А один, котрому імя Клеопа, сказав до нього у відповідь: Хіба ти один захожий у Єрусалимі і не знаєш, що в нім сталося в ті дні? А він сказав їм: Що? І сказали йому: Про Ісуса Назарянина, що був пророком, сильний у ділі і слові перед Богом та всіма людьми; як видали його наші первосвященики і князі на суд смертний і розпяли його. А ми надіялися, що це той, що має спасти Ізраїля; а тепер до того всього третій день сьогодні, як те сталося. Та й деякі жінки з наших налякали нас, що були досвіта при гробі, і не знайшовши його тіла, прийшли кажучи: Що і явлення ангелів бачили, котрі говорять, що він жиє. І пішли деякі з наших до гробу і знайшли так, як жінки сказали, а самого не бачили. А він сказав до них: О нерозумні і тверді серцем, щоб повірити всьому, що говорили пророки. Чи не мав Христос це пострадати й увійти в свою славу? І починаючи від Мойсея та всіх пророків, вияснів їм з усіх писань, що було про нього. І приблизилися до села, до котрого йшли, а він удавав, що йде дальше. І затримали його, кажучи: Зістань з нами, бо вечоріє і нахилився (вже) день; і ввійшов, щоб остатися з ними. І сталось, як сидів з ними за столом, узяв хліб і благословив і переломив і дав їм. І отворилися їх очі й пізнали його; а він зник їм з очей. І говорили до себе: Чи наше серце не горіло в нас, коли говорив у дорозі, і коли відчиняв нам Письмо? І вставши в тій хвилині, вернулися в Єрусалим і знайшли зібраних одинацятьох і тих, що були з ними, котрі говорили: Справді встав Господь і явився Симонові. А ці розповіли, що сталося в дорозі і як пізнали його по ломанню хліба.

Великий Дар Ісуса Христа

"Сіє єсть тіло моє..."
"Сія єсть кров моя..."
(Мат. гл. 26).

Святий, Великий Четвер!

В той Четвер вечером, їв Ісус останній раз вечерю зі своїми апостолами.

Останній раз перевів Христос цей вечір з ними перед своїми страстями і перед своєю смертю.

В той вечір Христос, Спаситель, Чудотворець довершив найбільшого чуда, про яке з подивом говорить 19 століть і про яке будеться говорити до кінця світа, подивляючи мудрість і любов Ісуса до людей.

Дійсно! Найсвятіше Єство, Син Божий, Правдивий Бог, Ісус Христос дав людям найбільшу і найсвятішу річ, що має служити для їх освячення, усовершення і спасення.

Христос установив Пресвяту Тайну Евхаристії!

Та Тайна, справедливо названа Тайною любови, стала осередком, станицею й основою нашої святої віри.

Серед яких же то обставин, серед яких умовин установив Ісус Христос цю Тайну і дав її людям?

Св. Евангелист Лука (гл. 22) представляє цю подію дуже виразно: "І настав день опрісноків, в котрий належало їсти пасху. І післав Петра і Йоана та сказав: ідіть приготовіть нам пасху, щоби ми могли їсти... вони пішли... і приготовили пасху".

Не післав Він Юди на то важне завдання приготовити пасху, бо не хотів, щоби зрадник і його товпа перешкодили Йому довершити чуда, яке мав на думці.

Щоби Його ніхто не завважив, пішов вечером до вечерника — приготованої кімнати — на горі Сіон, в полудневозахідній части міста Єрусалиму. Не бажав видати себе, бо не прийшла ще Його година.

Вечеря, слушно названа Остання Вечера, була приготована після Мойсейового закону і її споживано по правилам того закона. Тую вечеру мав Ісус Христос вже від давна у своїх думках. В дійсности Він бажав її, як сам говорив: "Желаніем возжеліх сію пасху ясти с нами прежде даже не прій му мук": я дуже бажав їсти з вами ту пасху перед моїми муками.

Бажання Ісуса Христа сповнилося!

Прийшла хвиля, коли Він мав сповнити обітницю, про яку говорив попереднього року в Капернаумі: "Я є хліб життя, котрий зійшов з неба; якщо хто їсть хліб цей, буде жити во віки; а хліб, котрий я дам, є моє тіло, котре я дам за життя світа.... Хто їсть моє тіло і пє мою кров, той має життя вічне і я воскрешу його в послідний день. Тіло бо має є правдиво кормом і кров моя правдиво є напоєм" (Йоан гл. 6.)

Прийшла хвиля, найторжественніша хвиля в історії світа!

При кінці вечері "Ісус взяв хліб і благословив, переломив, роздав ученикам і сказав: Беріть, їджте, то є моє тіло... І взяв чашу, віддав хвалу, дав їм і сказав: Пийте з неї всі, бо то є кров моя нового завіта, котра буде пролита за многих на відпущення гріхів". (Мат. гл. 26). "То творіть на мою памятку". (Лука гл. 22).

В тій хвилі Христос дав нам Себе самого, своє Тіло і свою Кров, свою Душу і своє Божество під видами хліба і вина.

Тоді дав також своїм апостолам і їх наслідникам власть творити то, що Він творив: — "Сіє творите в моє воспоминаніє!"

То діло Христа повторяється від тоді кожного дня по цілому світі, бо "від сходу сонця аж до заходу буває приношена чиста жертва," то значить, що на цілому світі кожного дня відправляється св. Літургія (Служба Божа), підчас якої віддає себе нам Ісус Христос, цілий жертвується за нас безкровним способом... На слова священика, чоловіка звичайного сотворіння, Бог неба і землі сходить зі свого небесного престолу і замешкує на престолах в малих кивотах... Чому? Щоби люди могли до Нього зближатися, Його принимати і через приняття Його скріпляти себе в тяжкій борбі проти діявола, злого світа і похотей тіла.

Так! Для людей дав Ісус Христос найбільший дар, бо дав себе Самого!

Той дар дав людям в навечеріє свого розпяття, якраз в тій годині, коли вороги, під проводом зрадника Юди, приготовлялися Його зловити.

Той дар дав нам яко доказ своєї любови!

"Сіє творите в моє воспоминаніє!"

То була остання воля, заповіт-завіщання Ісуса Христа!

Ми цінимо останню волю-завіщання наших дорогих померших свояків.

Чи не маємо цінити більше останню волю Ісуса Христа, нашого Спасителя.

Щож маємо робити відносно Пресв. Евхаристії?

Чиж вона не є осередком нашого життя?

Чиж Ісус утаєний в Пресв. Евхаристії не є вязнем нашої любови?

Чиж проте не повинні ми принимати Його якнайчастіше до наших сердець?

А передусім в Великодному часі, чи можемо відтягатися від приняття пасхального св. Причастя? Слова Ісуса Христа: "Желаніем возжеліх сію пасху ясти с вами" відносяться також до всіх нас християн-католиків. Нехай еретики і відступники говорять що хочуть: вони вже через відступство від правдивої Христової католицької Церкви показали, що не признають всеї Христової науки. Чиж їм треба дивуватися? Нам треба йти за голосом Христа і треба сповнити заповідь Його св. Церкви!

В цьому Великодному часі відновімся в Христі!

Очистім наші серця в добрій, щирій великодній сповіді!

До очищених сердець приймім Ісуса в пасхальному св. Причастю!

Пресв. Евхаристія є осередком нашої релігії!

Колиби в наших церквах не було цеї Тайни, то наші церкви сталиби подібні до домів, в яких відбуваються всякі збори, мітінґи-віча, концерти, представлення, забави, танці, і пр. Пересталиби бути правдивими домами молитви!

По наших церквах мешкає Христос зі своїм Божеством і чоловічеством, утаєний під скромними видами хліба...

Приступаймо радо до цеї св. Тайни Любови!

Пресв. Евхаристія то корм для нашої душі!

Цей великий дар лишив для нас Христос для нашого добра!

Любім Христа утаєного в Пресв. Евхаристії!

Нагородить нас Христос за нашу любов і вірність, що колись побачимо Його лицем в лице! ("Голос Спасителя").

ЖЕРТВИ НА ПАСКУ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СИРІТОК

(Норквей, Саск.)

В неділю, дня 14 квітня, відбулося богослуження в тутешній церкві. В часі богослуження парох о. Н. Сірий, завізвав Вп. парохіян до зложення щедрих лепт як дар на паску для українських сиріток в Айтуні, Саск., що є їх кілька десятків, під печаливою опікою й вихованням наших Преподобних Сестер Служебниць. Збірка принесла $12.00.

Жертви зложили:

По $2.00: Всеч. о. Н. Сірий.

По $1.00: Вп. парохіяни — п. Роман Гуска, п. Іван Гуска, п. М. Кукура, п. Юрій Мартинюк.

По 50с.: пп. Григорій Коваль, Василишюк, пані Кукура, Іван Мартинюк, І. Мушій, С. Грибчак, Н. Кузик.

По 30с.: П. С. Лукій.

По 25с.: П. Іван Маркевич.

Решту зібрано дрібними датками.

На бажання парохіян жертву розноділено і вислано так: $7.00 для сиріт в Айтуні, а $5.00 для сиріт у виховавчім заведенні наших Сестер в Йорктоні, Саск.

Всім жертводавцям нехай Воскресший Спаситель наш Ісус Христос,нагородить обильними ласками та зілле своє благословення на ваші родини.

Сирітки не забудуть за своїх добродіїв ніколи у щоденних молитвах.

о. Н. С.

ПОРЯДКИ БОГОСЛУЖЕНЬ

КВІТЕНЬ

25. Страсти — Ростерн (Богор.)
26. Вел. Пятниця — Ростерн (Дух) (Свячення пасок)
27 — Посвячення пасок: Ґеризей — 9 год.; Волверін — 11 год. рано, Борщів — 4 год. пополудні)
28. Воскресення Христове — Бруно 6 год. рано.) Волверін (10 год)
29. Світлий Пон. — Ростерн (Дух)
30. Світлий Вівторок — Борщів.

о. Петро Криворучка, 304-4 Авеню, Н. Саскатун.

ТРАВЕНЬ

25. Великий Четвер — Канора — Страсти о год. 7 веч.
26. Велика Пятниця — Антонівка, Покладення плащаниці і свячення пасок о 12 год.
26. Велика Пятниця — Канора — Покладення плащаниці, год. 2 пополудні.
27. Велика Субота — Канора — Сповідь дітей, год. 8 рано.
27. Велика Субота — Свячення пасок: Ковалівка, год. 11; Бюкенан, год. 12; Олеша, год. 1; Василів, год. 2; Канора, год. .5
28. ВЕЛИКДЕНЬ — Антонівка, год. 5 рано; Канора, год. 9 рано; Олеша год. 5 попол. (Вечірня й парастаси на гробах).
29. Світлий Понеділок — Олеша (і парастаси на гробах).
30. Світлий Вівторок — Василів (і парастаси на гробах).

о. Петро Пасічник. Канора, Саск.

КВІТЕНЬ

25. Вел. Четвер — 8.30 рано і 7.30 вечір — Келд
26. Вел. Пятниця — 7 рано і 7.30 вечір — Давфин 8.30 рано — Келд

Свячення пасок:
12 година — Ґленела; 1 год. — Ґленґовп; 2.30 — Алонза, 4. год. — МкКрірі

27. Вел. Субота — (Свячення пасок) 10 год. — Шортдейл. 11 год. — Петлюра 12.30 год. — Райдінг Парк 2.30 год. — Ґілберт Плейнс 4 год. — Ешвил 5 год. — Валей Ривер (фарми) 6 год. — Валей Ривер (місто) 7.30 і 8.30 веч — Давфин
28. ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ — 6.30 — Келд; 9.30 — Давфин і Роблин
29. Світлий Понеділок — Ґленґовп, Петлюра
30. Світлий Вівторок — Валей Ривер (фарми), МкКрірі

о. А. Роборецький, Box 64 Телефон 349 Давфин, Ман.

КВІТЕНЬ

26. Велика Пятниця — Положення плащаниці — Чехів — Григорів.
28. Воскресення Г.Н.І.Х. — Год. 5 — Чехів Год. 11 — Стінен
29. Світлий Понеділок — Бучач
30. Світлий Вівторок — Григорів

ТРАВЕНЬ

5. Неділя — Ендивор (у п. Гр. Лизуна)
12. Неділя — Годсон Бей Джонкшен (празник св. Юрія).

Українська Католицька Місія, Прісвил, Саск.

КВІТЕНЬ

26. Велика Пятниця — Винесення Плащениці о год. 11: Сифтон.
27. Велика Субота — Свячення пасок: Год. 9: Мінк Ривер; год. 10: Зоря; год. 11: Венлав; год. 12: Дрифтінг Ривер; год. 1: Ґрендвю фарми; година 2-га: Ґрендвю місто; год. 4: Тутзейд; год. 6: Вілень.
28. ВЕЛИКДЕНЬ — год. 5: Сифтон; год. 8 Фишінг Ривер.
29. Світлий Понеділок — Венлав і парастаси на гробах.
29. Світлий Вівторок — Зоря і парастаси на гробах.

ТРАВЕНЬ

5. Неділя Томина — Тутзейд
12. Неділя Мироносиць — Ґрендвю (місто)
19. Неділя Розслабленого — Дріфтінг Ривер
26. Неділя Самарянки — Мінк Ривер

По Богослуженню відбудуться парастаси на цвинтарях за усопших.

о. Мирон Кривуцький, Сифтон, Ман.

ЧОГО ТРЕБА В ЦЕРКВІ

За церковними потребами просимо плаватися тільки до "ПРОВИДІННЯ", бо ця фірма є найбільша, найстарша і є Вашою.

Ціни можуть бути менші і більші, це залежить від вартости і якости річей. Ми маємо добру якість. Просимо писати до — J. MAYDANYK або

PROVIDENCE CHURCH GOODS CO.
710 Main Street
WINNIPEG MANITOBA

КВІТЕНЬ

25. Вел. Четвер — Ледук (місто) — Вел. Сповідь.
25. Страсний Четвер — Год. 7-ма вечером: Страсти на Калмар і Сокаль
Торгилд — Свячення пасок о 9-ій годині рано
Еґремонт — Страсти Христові 7. година вечером
26. Велика Пятниця:— Положення плащаниці і свячення пасок:— Год. 9-та рано — Сокаль, Калмар, Еґремонт Ледук година 12-та. Голден година 2-га. Равнд Гил і Вох година 5-та.
27. Велика Субота — Сповідь дітей — Вох
28. ВОСКРЕСЕННЯ Г.Н.І.Х. — Год. 6-та рано — Вох Год. 7-ма — Равнд Гил і Ледук Год. 10-та рано — Федора
29. Світлий Понеділок — Голден Калмар Карвел місто Еґремонт
30. Світлий Вівторок — Сокаль (Коперник) Торсбі Гей Лейк Торгилд

ТРАВЕНЬ

5. Неділя Томина — Дейзленд Ню Брук
12. Неділя Мироносиць — Меплі (празник) Равнд Гил Вайлд Вуд
19. Неділя Розслабленого — Рочфорд Бридж Ледук Сокаль
26. Неділя — Калмар Голден Парк Корт

BASILIAN FATHERS 9648 - 108 Ave. Edmonton, Alta.

КВІТЕНЬ

ВЕЛИКОДНА СПОВІДЬ

25. Четвер — Аншав, год. 10 рано
25. Четвер — Страсти годині 7 вечером — Редвей, Смокі Лейк св. Онуфрія, Айрон Ривер
26. Велика Пятниця — ВИНЕСЕННЯ ПЛАЩЕНИЦІ Редвотер — година 10 рано Айрон Ривер — Куквил — о годині 2 пополудні (і свячення пасок) Елдорена — год. 4 пополудні (і свячення пасок) Редвей — година 6 вечером
26. Велика Пятниця — СВЯЧЕННЯ ПАСОК Смокі Лейк св. Параскеви о год. 10 рано Белліс год. 4 пополудні
27. Велика Субота — Давинґ — година 10 рано Стрий, Восетна (місто) — год. 2 пополудні Редвей — Сповідь год. 6 веч.
28. ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ — Редвотер, Спедден год. 6 рано Ґлендон — година 9 рано Редвей, Вільна — год. 10 рано
29. Світлий Понеділок — Смокі Лейк св. Онуфрія, Давинґ, Аншав — (похід на цвинтар по відправі)
30. Світ. Вівторок — Белліс, Стрий, Айрон Ривер (похід на цвинтар по відправі)

ТРАВЕНЬ

5. Неділя Томина — Куквил (похід на цвинтар по відправі) Редвотер — Вечірня год. 5 вечером і похід на цвинтар.

BASILIAN FATHERS Box 30. Radway, Alberta.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕННЯ О. КОНДРАТЮКА

КВІТЕНЬ

27. Велика Субота — 9-та година рано свячення пасок у Вернон, Колдстрім, Левінгтон 6-та година пополудні — свячення пасок у Ґрінрод, Степний.
28. Неділя — Воскресення — 6-та година рано резурекція-утреня — Співана Служба Божа у Ґрінрод 10-та година рано резурекція. Утреня, Співана Служба Божа у Колдстрім
29. Світлий Понеділок — 10-та година рано — Утреня, співана Служба Божа у Ґрінрод
30. Світлий Вівторок — 10-та година рано — Утреня, спів. Служба Божа у Колдстрім

ТРАВЕНЬ

5. Неділя Томина — 10-та година рано — співана Служба Божа у Ґрінрод 1-ша година пополудні відправа на гробах.

о. Хр. Кондратюк ЧСВВ.

Страйк корабельних робітників на Великих Озерах в Онтеріо, що тревав цілий тиждень, покінчився. Робітникам компанії признали юнію й підвищили платню о 10 долярів на місяць.

КВІТЕНЬ

23. — Гиліярд місто. Вел. Сповідь о 5 годині вечером.
25. Великий Четвер — Страсти — Мирнам (6 год.) Новий Київ (7 год.) Делф (7 год.) Восток св. Николая (7 год.) Краків (8 год.)
26. Велика Пятниця—Заложення Плащаниці і свячення пасок — Борщів (8 год.) Мирнам (8 год.) Москалики (8 год.) Восток св. Николая (8 год.) Делф (9 год.) Іннісфрі Ч. Хр. (9 год.) Новий Київ (10 год.) Краків (11 год.) Дервент Возн. (11 год.) Лішор (12 год.) Веґревил (12 год.) Дервент місто (12 год.) Плейн Лейк (1 год.) Дервент св. Юрія (1 год.) Іннісфрі Р. М. Б. (1 год.) Чипмен (2 год.) Стар—Пено (3 год.) Восток Івасюки (4 год.) Гиліярд (5 год.) Нортерн Веллій (5 год.) Скаро (6 год.) Елк Пойнт (7 год.) Плейн Лейк (Єрус. Утр. 7 год.) Іннісфрі Р.М.Б. (Єрус. Утр. 7 г.)
27. Велика Субота — Іннісфрі Р.М.Б. (Служба Божа о год. 10) Ренфурли (Служба Божа і свяч. пасок, год. 10.30) Тофілд (Спів. Сл. Божа, Велик. Сповідь і свяч. пасок)
28. ВОСКРЕСЕННЯ Г.Н.І.Х. — Чипмен (5 год. рано) Мирнам (5 год.) Москалики (5 год.) Сквро (6 год.) Моркемб (6 год.) Восток Івасюки (6 год.) Іннісфрі Р.М.Б. (6 год.) Борщів (8 год.) Веґревил (9 год.) Гиліярд (10 год.) Дервент Вознесення (10 год.) Краків (10 год.) Новий Київ (10.30 год.) Іннісфрі Ч. Хр. (год. 10.30) Новий Київ (Вечірня, год. 6.) Іннісфрі Возд. Ч. Хр. (Вечірня 6 год.)
29. Світлий Понеділок — Делф Плейн Лейк Нортерн Веллей Восток св. Николая (10 год.) Плейн Лейк (год. 6 веч. Вечірня)
30. Світлий Вівторок — Лішор Ренфурлі Енгел Лейк

BASILIAN FATHERS Mundare, Alberta.

КВІТЕНЬ

25. Великий Четвер — Ланівці: Страсти Г.Н.І.Х. о год. 7.30 вечером.
26. Велика Пятниця — Винесення плащаниці: о год. 9 рано на Ланівцях О год. 10.30 на Приймовій О год. 12 — на Боднарах О год. 2.30 попол. на Алвені О год. 4 попол. — в Ст. Джуліен.
27. Велика Субота — Свячення пасок: О год. 1 по пол. — на Боднарах О год. 3 попол. — в Ст. Джуліен О год. 5.30 — на Сокалі.
28. Воскресення Господнє — Год. 4 — Приймове, Вел. відправа. Год. 8 — Ланівці, Утреня і свячення пасок. Год. 9.30 — Алвена, Відправа Великодня.
29. Світлий понеділок — Ланівці.
30. Світлий Вівторок — Ст. Джуліен.

ТРАВЕНЬ

5. Неділя Томина — Боднарі
12. Неділя Мироносиць — Приймове
19. Неділя Розслабленого — Алвена.
26. Неділя Самарянина — Ланівці.

о. Теодор Коцаба, Box 150. Алвена, Саск.

КВІТЕНЬ

27. Вел. Субота — Мус Джа (Вел. Сповідь і свячення пасок)
28. Воскресення ГНІХ — 4 година рано — Ріджайна; 8 година рано — Дайсарт
29. Світлий Понеділок — Кендіяк
30. Світлий Вівторок — Годжвел

ТРАВЕНЬ

5. Неділя — Ґренфел
12. Неділя — Ріджайна
19. Неділя — Фіндлейтер
26. Неділя — Ріджайна

о. А. В. Фик, 1644 Оттава Ст., Ріджайна, Саск. Телефон: 22053

КВІТЕНЬ

28. Воскресення Господнє — Година 5 рано — Рама Година 9.30 рано — Доброводи Година 5 попол. — Куликів
29. Світлий Понеділок — 7 год. Куликів; 10 год. Кизів.
30. Світлий Вівторок — Фостон

ТРАВЕНЬ

5 Неділя Томина — Бібулинці
12. Неділя — Понас Лейк.

Українська Католицька Місія, Рама, Саск.

КВІТЕНЬ

25. Страсти Христові — Транскона — 7 год. вечером
26. Велика Пятниця — ВИСТАВЛЕННЯ ПЛАЩАНИЦІ І ПОСВЯЧЕННЯ ПАСОК Талберт — година 8.30 рано Ловленд — година 10 рано Бровкенгед — год. 11.30 рано Лийдівуд — година 1. пополудні Кенора — 2-го год. пополудні Брайтстовн — год. 3 попол. Бовсижур — год. 5 пополудні Транскона — 7 година вечером
25. Великий Четвер — ПОСВЯЧЕННЯ ПАСОК МкМони — година 8. рано Правда — година 11. рано Гадашвил — година 1.30 попол. Медіка — Година 2.30 попол. Садлов — година 6-та вечером
28. ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ — Кенора — 4-та год. рано Бовсижур — 6-та година рано Транскона — 10-та година рано Лийдівуд — 10.30 год. рано
29. Світлий Понеділок — Ловленд — 6-та година рано Талберг — 10-та година рано Гадашвил — 10.30 год. рано
30. Світлий Вівторок — Бровкенгед — 6-та год. рано Брайтстовн — 10.30 год. рано Садлов — 10.30 година рано

BASILIAN FATHERS 612 Flora Ave. Winnipeg, Man.

25. Великий Четвер — Служба Божа в Арран місті. В той день свячення пасок: Вайт Біч (Сопов): 1 год. пополудні; Пелей: 2 год. пополудні. Страсти — Ст. Філіпс, 6 год. веч.
26. Велика Пятниця — Винесення Плащениці: 9 година рано — Арран Весна 11 год. рано — Арран місто 2 год. пополудні — Норквей 4 год. попол. — Сван Плейн (і свячення пасок).
27. Велика Субота — Служба Божа і свячення пасок в Ґлен Елдер — 8 година рано.
27. Велика Субота: свячення пасок— 11 година — Норквей 1 год. попол. — Пелей місто 2 год. попол. — Кемсак 4 год. попол. — Ст. Філіпс 5 год. попол. — Арран місто 7 год. попол. — Арран Весна
28. ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ — 6 год. рано — резорекція: Арран місто 9 год. рано — Норквей 5 год. попол. Вечірня — Пелей.
29. Світлий Понеділок — Сван Плейн (і відправа на гробах). 6 год. попол. Вечірня — Ґлен Елдер.
30. Світлий Вівторок — Ст. Філіпс (і відправа на гробах) 6 год. ве. — Вечірня в Арран Весна.

ТРАВЕНЬ

5. Неділя Томина — Арран Весна Місто Пелей.
12. Неділя Мироносиць — Ґлен Алдер
19. Неділя — Норквей
26. Неділя, Перен. мощей св. Николая — Пелей, празник.

о. Н. Сірий, Арран, Саск.

КВІТЕНЬ

25. Вел. Четвер — Страсти Христові 7 год. Сенді Лейк; 10 год. Долини
26. Велика Пятниця, Винес. Плащ.: Год. 10 — Сенді Лейк; год. 2 — Елфинстон; год. 4 — Город; год. 6 — Долини; год. 8 — Шол Лейкь
27. Велика Субота, свячення пасок— Год. 8 — Ериксон; год. 10 — Рекгем; год. 11 — Озерна; год. 1— коло Сомика; год. 4 — Город; год. 5 — Долини; год. 10 — Елфинстон.
28. Великдень — Год. 12 в ночі — Шол Лейк; год. 5 рано — Сенді Лейк; год. 10— Долини; год. 5 попол. — Рекгем; Год. 7 ве. — Ериксон.
29. Світлий Понеділок — Год. 10 — Озерна; год. 3 — Сомика; год. 7 — Сенді Лейк.
30. Світлий Вівторок — Год. 10 — Город; год 7 — Сенді Лейк.

Українська Греко-Католицька Місія, Сенді Лейк, Ман.
Телефон 90-4.

КВІТЕНЬ

25. — Вел. Четвер — Сл. Б. Василія Вел.: Самбург (і збори будови Народнього Дому).
26. Велика Пятниця — а) год. 9 рано — Часи; Винесення Плащениці; свячення пасок — Бруксбі. б) год. 12 полудне — Виложення Плащениці; свячення пасок — у Ґропалд.
27. Велика Субота — свячення пасок: а) Пінавін о год. 9 рано — Служба Божа і свячення пасок. б) Шіпман о год. 3 попол.: Свячення пасок. в) Мітпарк о год. 7 веч. — Свячення пасок.
28. ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЕ — а) 4 год. рано — Самбург б) 9 год. рано — Принс Алберт.
29. Світлий Понеділок — Мітпарк.
30. Світлий Вівторок — Шіпман.

ТРАВЕНЬ

5. Неділя Томина — Бруксбі
12. Неділя, Празник св. Юрія — Принс Алберт.

о. М. Горошко, Принс Алберт, Саск.

Вісти з Українських Земель

ВІСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ

З листа писаного в січні, 1940 р. —

"...Ми були приготовані, що Поляки здемолюють св. Юр, але крім кількох німецьких гранат, які попали в забудовання крилошан, більших шкід нема. Вицофання Німців зі Львова, а заняття Львова Советами, було несподіванкою для всіх, навіть для самих Німців. Совети з початку позіставили всіх у спокою крім провідників УНДО. Арештували Німчука, др. Дмитра Левицького, а потім д-ра Кості Левицького; оден з них мав померти. Помимо промов похвальних в честь Сталіна і красної армії, арештували посла Біляка і ще кілька...

"Митрополит пише обіжники-листи, але печатані тільки на циклостилі, бо друкарні вже всі зісоціялізовані, а папeру не можна "не-комуністам" набути. В грудні оголошено вже вимір податків: від одного квадратового метра підлоги мешкання 4-8 рублів місячно. Це винесе сотки місячно від приходських будинків і від церков. А що парохіяне не зможуть заплатити, так внедовзі з весною будуть церкви позамикані. Книгарням заборонено всьо продавати, навіть парохіяльні друки, а дозволено тільки советські видання. Всі прочі книжки понищено, посічено на дрібні кусники і забрано. Двоякі ціни: урядові — низькі, і інші незвичайно високі: 1 кілю масла від 20-30 рублів, солонина 30-50 рублів. Невдоволення сильне! Навіть галицькі комуністи перестали ними бути з приходом Советів. Один доляр — 300 рублів. Арештування були у Львові. Забрали одної ночі декого з Українців. По селах арештують свідомих селян. В Збаращині був протисоветський відрух селян і там забрали кілька сот селян і 3 священиків. В Зборівщині замкнули і вивезли молодих інтелігентів. Совети обставили з початком грудня так цупко границю що перехід майже неможливий!"

* *

Лист писаний в лютні, 1940: "...Йорданські свята відбулися в Бучачі більше торжественно, як звичайно. Народу було, як ніколи. Полякам не дозволила влада брати участи, кажучи, що це свято українське і Полякам "не надо втручатся". В Чорткові було повстання і опісля арештували три тисячі Поляків і Українців. Були випадки, що салдати хотіли вінчатися навіть у церкві тільки що не на Євангелії, а на портреті Сталіна. Учителі обовязково мають ширити в школі безбожництво, тому багато в прикрім положенню. ("Шлях").

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ БАНКІВ В ГАЛИЧИНІ

Згідно з повідомленнями советської преси перевела окупаційна влада в Галичині та на Волині націоналізацію всіх банків, себто приєдна їх до московського державного банку. Згідно справозданню комісаря Кошевара він знаціоналізував до 15. березня 414 банків та 1,500 кредитових кооперативів. Всі знайдені вартости та майно передається московському Госбанку, який відкриває в Галичині 6 відділів та 50 підвідділів. Згідно справозданню комісаря він не знайшов в жаднім банку готівки, а в деяких зникло і діловодство, в чім він обвинувачує колишні дирекції, але більш правдоподібно, що тут ходить про чини червоної армії, яка дуже любила розташовуватися в кредитових установах. (Офінор.)

"ПОЛЕГЧІ" В ГАЛИЧИНІ

Советські власти в Галичині видали оповіщення, що всі втікачі з Польщі, яка опинилася під Німеччиною, коли мають візи до Злучених Держав, Англії чи Франції, мають право вільно виїхати з Галичини.

Разом з тим повідомляється, що тепер можна пересилати в Західну Україну всякого рода посилки з поживою. Посилки в звязку з жидівською пасхою не підлягають оподаткуванні.

ГОЛОД, НУЖДА Й ТЕРОР У ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

З Букарешту (в Румунії) кореспондент часопису "Ди Ню Йорк Таймс" подає про життя в Західній Україні на підставі того, що чув від утікачів. Отже каже, що населення, як Поляки так Українці й Білоруси, знайшлися тепер у крайній нужді. Большевики повивозили з Західньої України в глиб Советів усі запаси живности і товарів, а тепер вивозять навіть фабричне знаряддя. За денну плату, яку дістають ті, що є на московській службі, можна купити щонайвище два бохонці хліба. Платять менш-більш по 5 рублів денно, лікарям по 10 рублів. За фунт масла, якщо його може хто дістати, треба заплатити 30 рублів, за фунт мяса 20 рублів, бохонець хліба від 2 до 5 рублів, курка від 35 до 50 рублів, яйце 2 рублі й т. д. На "чорній біржі" платять за американського доляра по 600 рублів. Від лютого можна було дістати у Львові тільки трохи хліба, соли й цукру. В деяких містах не бачили мяса від кількох тижнів. Вивозять кудись ночами як Поляків так і Українців. Позникали цілі села, особливо в пограничній смузі. Виарештовано навіть тих письменників і поетів, що тому кілька місяців приняли советську владу з найбільшою радістю і привітами. У Львові чекісти переводять арешти як день так і ніч. Крім цього згаданий кореспондент іще подає, що є чутки, що в Тернополі й Перемишлянах населення піднімало бунти проти влади.

Селянство Західньої України проти колхозів

Намагання советського уряду запровадити колхози на Західній Україні не мали тим часом майже ніякого успіху. Поразку цих заходів визнав посередньо й Хрущов заявивши на останній конференції передових працівників хліборобства на Україні, що селяни там мають самі рішати, чи треба запровадити колхози негайно, чи почекати з цим. З свого боку влада робить розуміється все можливе, щоб селяне не "чекали". Протягом кількох місяців їх представників возили по цілій Україні показуючи "колхозний добробут і досягнення", але очевидно нікого не переконали, бо колхози на Західній Україні належать тим часом до вимків. Початок весняних робіт на полі дає нагоди окупаційній владі ужити інші засоби. Селяне майже не мають худоби, отже не мають чим зорати поле. А влада обіцює коні розуміється в першу чергу тим, що згодяться приступити до колхозів. Так-же мається справа і з тими 350 тракторами, які обіцяно прислати на Західну Україну. І коней і тракторів справді замало не лише для того, щоб звабити селян до колхозів, а й для того щоб зорати землю взагалі. Отже є небезпека, що частина ланів лишиться незасіяною, чи буде їх засіяно запізно, себто селянству загрожує голод. Діставши поразку на колхознім фронті заходжується советська влада організувати тим часом совхози на тих землях, які було одібрано від церкви та монастирів. Вони мають бути засобом пропаганди серед голодного селянства, що не хоче колхозів. (Офінор)

МОСКВА ВИСЕЛЮЄ ГРОМАДИ НА ГРАНИЦІ

З Букарешту подають, що Москва виселює громади в Галичині, на границі з Румунією й Мадярщиною, забіраючи людей в глибину советського Союзу.

Кажуть що нарід противиться виселюванню.

У великій гуцульській громаді Жабя, повіт Косів, прийшло до бійки між Гуцулами й московськими агентами ГПУ. Гуцули спротивились насильному виселюванню, а тоді чекісти стали стріляти до безборонних людей і вбили 20 осіб.

СТАНОВИЩЕ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ ПІД НІМЦЯМИ

Часописи повідомляють, що після розгрому Польщі карловацький архиепископ Серафим (Ладе), який має титул єпископа "берлінського й германського", за допомогою німецьких властей змусив православні парохії в Чехословаччині й усій Німеччині підпорядкуватись його владі. Між єпископом Серафимом берлінським і єпископом Серафимом празьким підписано угоду, по якій другий підпорядковується першому. Після того Серафим берлінський за допомогою німецьких властей підпорядкував собі всі православні парохії тієї частини Польщі, що відійшла до Німеччини.

Проти того виступили місцеві організації бувшої автокефальної церкви в Польщі, переважно Українці, які звернулися за захистом до царгородського патріярха. На те німецька влада вислала до царгородського патріярха Веньямина свого уповноваженого в релігійних справах п. Гауке, який зажадав, щоб царгородський патріярх видав наказ всім православним парохіям у бувшій Чехословаччині і Польщі слухатися берлінського єпископа Серафима. До цеї пори такий наказ ще не появився, але є чутки, що німецький владі пощастить настояти на свойому.

КАНАЛ БУГ-ДНІПРО

Згідно з даними, що їх подають Совети, в скорім часі буде закінчена будова й буде відчинений новий канал, що злучить Балтійське Море з Чорним для перевозу ним товарів до Німеччини — канал Буг-Дніпро. Кінцеві роботи при будові того каналу відбуваються з горячковою скорістю і Совети придають тому каналові велике значіння.

"Правда" помістила інтервю з віцекомісарем річного транспорту, де сказано таке:

"Канал Дніпро-Буг буде грати велику ролю в поширенні економічних взаємин Советського Союзу з Німеччиною. У західні округи Білорусі попливе велика лента вантажів пшениці, цукру, солі, металів і нафти.

"Роботи, що їх тепер переводять, це поширення й поглиблення ложищ багнистих рік і очищування каналів, що з них Поляки мало що користали й накінець занедбали, а які тепер ожинють, тимбільше, що територія робіт находиться вже в руках одної держави, а не двох, собі ворожих".

Поспіх, що з ним переводять ті роботи, вказує на те, що Росія рішила свою торговлю з Німеччиною поширити.

ДОСЛУЖИВСЯ И ТИМОШЕНКО

Часописи звертають увагу на великі зміни в командному складі червоної армії, які видно з публікації про ріжні військові справи в "Ізвестіях".

Підкреслюють, що зникло й імя завойовника Західньої України, команданта київської округи Тимошенка, хоч він мав дуже міцне становище в партії й був членом ЦК КУ(б)У. У вину йому виставляють, що підчас походу на Волинь і Галичину червона армія спізнювалася займати фортеці, які кидали Поляки, а тому їх захоплювали українські повстанці. Це витворювало цілу низку нових несподіваних труднощів.

Таким способом підтверджується давня вістка, що Українці в Галичині й на Волині пробували взяти владу в свої руки, але Росія не допустила до того.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Побуджуючий Тонік

Нуга-Тон є знаменитим побуджуючим тоніком і може поліпшити ваш апетит. Рух кишок є більше звільнений. В многих случаях при виздоровлюванню з тяжкої недуги він був чудовим тоніком, бо містить форму зеліза, яке є ужиточним до збільшення червоних клітин в крові — особливо в тих случаях блідости й обезсиленого стану, які походять з простої безкровности. Візьміть **Нуга-Тон** сьогодні. Переконайтеся самі о побуджуючім наслідку цего тоніку. Продають його всі аптикарі. Одномісячне лічення за **Одного Доляра**. Гроші звернеться вам назад як не будете вдоволені. Домагайтеся **Нуга-Тон**.

На запір беріть **Уга-Соль**. — Ідеальне средство на розвільнення. 50ц.

Новинки з Канади

Канада приготовляється до нового перепису в 1941 році

Війна чи мир, а в Канаді буде в наступному році новий загальний перепис (цензус). Таке подають з Оттави під датою 17-го квітня.

Урядники домініяльного бюра статистик пильно приготовляють велику машину, щоб пустити її в рук на слідуючий рік. Для зібрання тієї статистики буде призначено 16 тисяч енумераторів..

Десять років тому людність Канади виносила 10,376,000. Від того часу число Канадійців зростало приблизно по 100,000 річно, так що в 1941 році сподіються, що цифра населення виросте до 12,000,000.

Той перепис не буде обіймати тільки спису населення, а й усього майна та культурних і господарських здобутків домінії; він має дати вірний образ розгосподарювання Канади за останні десять років.

Повінь у долині Дромгеллер вигнала була 1,000 мешканців з їх домів

Ріка Ред Дір, що випливає зі Скельних Гір і вливається в південний Алберті в ріку Саскачеван, раптом сильно прибула від стаяних снігів, виплила з берегів і залила Дромгелерську долину. Мешканці тих околиць примушені були залишити свої господарства і спасатися з життям у вище положених околицях.

Повінь наробила багато шкоди на залізничій дорозі й повиломлювала телєфонічні стовпи, однак для приватних господарств не спричинила багато шкоди.

Через день, то є в вівторок, дня 16. квітня, вода спала й мешканці почали вертатися до своїх домівок.

КАНАДІЙЦІ ВОЮЮТЬ ТЕПЕР У НОРВЕГІЇ

Британська Пресова Асоціяція подає з Лондону під датою 16. квітня, що вона дістала інформації з достовірних мілітарних джерел, що канадійські війська бориться тепер разом з Британцями й Норвежцями на норвезькій території проти Німців.

Офіційні круги в Лондоні відмовились однак потвердити або заперечити ці донесення.

Канада зібрала в минулому році $322,359,284 із цла й акцизи

Граничне цло й акцизне оподаткування принесло канадійській скарбниці за останній скарбовий рік, що скінчився 31. березня, суму $322,359,284 або на $36,709,071 більше як у попереднім році.

Доходового податку Канада зібрала в тім самім році, який закінчився 31. березня, $134,448,565. Ця сума нижча за попередний рік на $7,557,571.

ІНДІЯНИ В ОБОРОНІ СВОЇХ ПРАВ

Заряд Імперіяльного Летунського Вишколу має в пляні між іншим відкрити летничу школу на індіянській резерві біля Брентфорд, Онтеріо. Проти того запротестували Індіяни Шістьох Націй. Вони вислали Вилляма Смита зложити їхній протест у міністерствах державної оборони, справедливости й індіянських справ.

Правительство хотіло відкрити летунську школу на кількох сотнях акрів індіянських резерв у тій околиці за винагородою по $3.00 за акер.

Індіяни кажуть, що вони в засаді не є проти тої школи, однак кажуть, що роблять це з уваги на збереження "Галдімандського Договору", який забезпечує їм 1,000,000 акрів землі, а якої за ним залишено сьогодні вже лиш 49,000 акрів. Решту землі всякими штуками вимантили від них білі люди.

Канадійський видавець кличе Америку до війни

Артур М. Шеррил, видавець журналу "Либерті" (канадійського), заявив цього понеділка, що теперішнім завданням Злучених Держав повинно бути якнайскоріше вступлення до війни. Бо населення Злучених Держав сьогодні є на 85 процент за війною по стороні аліянтів і проти Німеччини.

Він сказав, що західні демократії, а з ними й Злучені Держави повинні обєднатися в один потужний бльок і змести з лиця землі свого спільного ворога.

ВЕЛИКІ ЗБРОЙНІ ЗАМОВЛЕННЯ

З Оттави подають 16. квітня: Канадійська фабрична індустрія почала цього року сильно розростатись завдяки величезним замовленням воєнних матеріялів, особливо літаків і зброї.

На днях дано нові замовлення на $60,000,000; з того $35,000,000 на летництво.

Один лайсенс на всі радіові апарати

Хто має охоту приоздобити всі кімнати свого дому радіовими апаратами, може це тепер зробити без додаткових коштів збоку оподаткування. Дост. С. Д. Гов, видав дня 16 квітня розпорядок, на підставі якого власник чи комірник дому має право мати більше ніж один радіовий апарат під одним лайсенсом і за одною оплатою.

Дотепер так було, що власник вибирав лайсенс на кожний апарат зокрема.

Торговля з Данією заборонена

Із бюра домініяльного преміера видано минулої суботи розпорядок, яким забороняється всякого роду торговлю чи фінансові або які інші трансакції горожан або установ нашої домінії з горожанами або установами Данії.

Закон, який не дозволяє Канадійцям вести торговлю з ворогом, який є з Канадою в війні, а також з тими краями, які він на час війни окупував, простягається тепер і на Данію, як край, що його захопив ворог.

Спізнене веснування в Алберті

Минулого року в цю пору веснування в Алберті було вже загальне. Цього ж року однак, з причини великих снігових опадів, весна спізнилася й покищо нема ще виглядів на скорі пільні роботи.

З цієї нагоди урядовці албертійського департаменту рільництва кажуть, що це спізнення не треба брати надто серіозно. Один добрий тиждень гарної погоди з просушним вітром приготовить грунт під засіви — щонайменше в багатьох околицях.

В Манітобі почали сіяти

В окрузі Россер у Манітобі почали вже сіяти. Ця околиця находиться 20 миль на північ від Вінніпеґу. Цього року почали там сіяти один день пізніше як у минулім році.

В Манітобі сподіються за кілька днів загального веснування.

Саскачеванці засіють у цьому році більше поля

По думці урядовців саскачеванського пулу, провінційних рільничих урядників, департаменту рільництва, банкових урядників і врешті елеваторних компаній та фабрик рільничих знарядів — Саскачеванці засіють цього року більше поля як минулими роками. Передбачують, що на цей рік в Саскачевані буде засіяно 14,500,000 акрів землі.

Для Скорої Обслуги

ТЕЛЕФОНУЙТЕ 71355 до УКРАЇНСЬКОГО ЗАВЕДЕННЯ

Чистимо, Прасуємо і Направляємо. — 24-годинна обслуга. В місті відбираємо і доставляємо. — На замовлення у провінції звертаємо особливу увагу. — Наша адреса:

CLEAN-RITE CLEANERS

9546-111th Avenue Phone 71355 Edmonton, Alta.

І. Боцюрків і П. Литвин, властителі.

ХТО БУЛИ ДІЙСНО ПЕРШІ УКРАЇНСЬКІ ІМІҐРАНТИ ДО КАНАДИ

Дервент, Алта., 16. IV. 1940.

Хвальна Редакціє:

Переглядаючи Едмонтон Джорнал з 27-го березня, я подибав новинку, що 84 літній фармер С. Ґрекул помер як перший український піонір, приїхавши з України і замешкав в околиці Ґейрі Гил 60 років. В цій справі також появилася статейка на четвертій стороні "Українських Вістей" з 2-го квітня, ч. 14., під заг.: "Помер найстарший український іміґрант у Канаді", в котрій то статті редактор просить, щоб хтось написав допис до "Українських Вістей" на доказ чи історія о. Божика і З. Бичинського є правдива щодо перших українських піонірів у Канаді, бо виходить, що С. Ґрекул мав би бути першим піоніром у Канаді. А тому, що я особисто походжу з тих перших українських піонірів і що памятаю Канаду від місяця мая 1892 року а провінцію Алберту від березня 1898 року, хочу пару слів написати на доказ хто вдійсности є першим піоніром у Канаді. Отже виводи в книжці о. Божика а також у книжці З. Бичинського є правдиві, з вийнятком малих неточностей. Бо о. Божик пише, що Іван Пілипів і Василь Линяк (має бути (Василь Елиняк) приїхали до Канади в році 1890, а З. Бичинський пише, що ці два приїхали в році 1892. Отже одно й друге є помилкою, бо вдійсности перші українські піоніри — Василь Елиняк ще жиє і мешкає коло містечка Чипмен, і Іван Пилипів уже помер, а він мешкав на північ від містечка Ламонт. Обидва вони поїхали до Канади в році 1891 з села Небилова, калуського повіту в Галичині. Василь Елиняк остався в Канаді, а Іван Пилипів вернувся назад того самого року до Галичини і аж у два роки прибув знов до Канади вже разом зі своєю родиною. Він приїхав впрост до Алберти й поселився на землі, де мешкав аж до смерти.

В році 1892 на весні приїхали знов слідуючі поселенці з того самого села: Михайло Романюк (мій тато), Михайло Елиняк, Микола Тичковський, Антін Пайш, Дмитро Різнович, Василь Яців — всі з родинами, і Йосиф Пайш — самітний. Я мав тоді сім років життя як приїхав з батьками до Канади.

Антін Пайш і Микола Тичковський маючи відповідну суму гроша на початок, поїхали впрост до Алберти й недалеко Форт Саскачевану поселилися на гомстедах близько знайомих Німців з Галичини — Ґрипсів. Пізніше переселились далі на схід. А мої тато — Михайло Романюк та Дмитро Віснович і Михайло Елиняк, задля браку гроша, поїхали до Менонітів (російських Німців) на південь від Вінніпеґу в Манітобі до роботи в місцевостях як Ґретна, Алтона, Морден і т. д. — разом з Василем Елиняком, що перший приїхав до Канади. Василь Яців з родиною та Йосиф Пайш (самітний) лишилися в Вінніпеґу на довший час.

В 1898 році ми й решта наших односельчан, як повище згадано, покинули Манітобу й приїхали до Алберти тай усі разом поселилися на дарованих гомстедах близько теперішнього містечка Чипмен. Тут мої тато й Василь Елиняк і дотепер ще живуть і мешкають на фармах.

В той час дальше на схід від нас не було нікого з українських поселенців окрім кількох чужинців, що плекали великі череди худоби, як наприклад Док Юстин, що поселився в місцевости Ґвитфорт, Оскар Джансон недалеко теперішньої Мусідори, Лоґен близько великого Озера Бівер біля теперішнього містечка Тофілд, і кілька інших, що мешкали на віддаль по кілька десяток миль один від другого й були цілком відірвані від тодішньої цивілізації, де нічим не клопоталися окрім плекання худоби. Ми їх називали ренчарами.

В два роки пізніше по нашім осідку в Алберті українська іміґрація масово почала прибувати до Канади і все дальше на схід від нас поселювались на фармах і в році 1901 Ілля Ґрекул з родиною поселився в околиці теперішнього містечка Ту Гиллс. А не більше як рік або два поселився й С. Ґрекул, фамілянт Іллі Ґрекула, про котрого власне йде бесіда й котрий недавно помер, поселився в околиці теперішнього містечка Ґейрі Гил. Ці дві родини Ґреґулів походять із села Шепинці, кіцманецького повіту на Буковині.

Отже виводи Едмонтонського Джорнала про те, що нібн то С. Ґрекул приїхав до Канади літ тому шістьдесять — неправдиві а вдійсности річ мається так, як пише о. П. Божик у книжці "Церков Українців в Канаді" і як подає З. Бичинський у своїй книжці "Історія Канади" — про перших українських піонірів; обидва згадані автори помилилися лиш щодо років. Точну дату я подав повище в цьому дописі.

Варто б, щоб хтось із наших передовіших людей зібрав більше докладних даних про наших перших піонірів, діставши ті дані бодай від тих, що ще живуть, подаючи їхні фотографії та фотографії їх господарств. Наприклад на фермі мого тата ще й дотепер стоїть хата з перших років їх піонірського життя на те, щоб передати дітям і внукам наглядний образ серед яких то обставин доводилося жити, працювати й дороблятися нашим батькам. А така історія певно була б цікавою для будучих наших поколінь.

Посвятіться хтось оцій праці!

В. Романюк.

Від Редакції. Дякуємо п. В. Романюкові за те, що він відгукнувся на просьбу Редакції й написав такий вичерпуючий допис — історичні дані про наших перших поселенців у Канаді. Побажати б лиш, щоб більше було в нас таких людей, що готові послужити свому часописові і громадському ділу.

*) Озеро Бівер тепер майже зовсім висхло і доокоичні фармері вживають дно того озера під управу. —Ред.

Канадійський Захід сподіється великого числа туристів

Залізничі компанії а також приготовляються до одного з найактивніших туристичних сезонів. Туристи зі Злучених Держав, що хотять цього літа побувати в Канаді, вже зачали замовляти собі місця в готелях міст і містечок Західньої Канади.

Туристичний бизнес приносить Канаді великі прибутки, мало що не такі а часом і більші як продукція пшениці. Бо наприклад один з найбільших туристичних сезонів, що був у 1929 році, приніс Канаді понад 300 міліонів долярів.

Орґанізація Департаменту Постачань уже на окінченні

З Оттави подають, що там викінчується організація нового домініяльного департаменту воєнних постачань, якого завданням буде керувати продукцією й доставою сильно збільшених замовлень для Великої Британії і Франції. головою цього нового департаменту буде дост. Вов, міністр транспорту.

ДОВГИ ПРОВІНЦІЇ КВЕБЕКУ ЗРОСТАЮТЬ

За останній рік, що покінчився 30. червня, 1939, довги провінції Квебеку зросли о 62,185,000, а видатки провінції перейшли предвиджений буджет а $27,317,327.

Ці числа опубліковано в вівторок, 16. березня, 1940.

Той зріст довгів підняв загальні борги провінції до суми $257,128,186.

Не підтягайте носом і не пчихайте

...не попробувавши зарадити лихові.

Впустіть кілька крапель Vicks Va-tro-nol в носові ніздрі таки зараз, а відчуйте його ділання. Завважите, як цей лік звільнить вас від прикрих дразнень і закатарення. Цей лік є успішний, бо Va-tro-nol це ділаюча медицина — що посідає кілька важних лічничих прикмет з додатком ефедрину — і є особливо призначена для носа й горішнього горла. А що більше, коли вжити його вчас, то Va-tro-nol спиняє перестуду від розвитку.

VICKS VA-TRO-NOL

Христос Воскрес!

З НАГОДИ ВЕЛИКОДНЯ СКЛАДАЄМО НАШИМ УКРАЇНСЬКИМ ПРИЯТЕЛЯМ І КОСТУМЕРАМ СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ СВІТЛОГО ВОСКРЕСЕННЯ!

Capital City Bakery

10822-95th STREET Phone 25665 EDMONTON, Alta.

Одинока Українська Пекарня в Едмонтоні, що випікає ріжні печива як паски, колачики, булочки та 20 родів хліба. — Довозимо в місті. Висилаємо на провінцію.

СТЕПАН ЗДРІЛЬ і СТЕПАН ЧАГЛЕЙ,
власники.

ВІСТИ ЗІ СВІТА

БРИТІЙЦІ Й НОРВЕЖЦІ ЗАНЯЛИ ПОРТ НАРВІК

Злучені сили бритійських і норвезьких військ поновно відбили від Німців далекий північно-східній порт у Норвегії, Нарвік, з якого сплавлюють руду. Бритійці й Норвежці прогнали Німців в околичні гори.

Поновне захоплення того арктичного сплавного осередку, проголошено 16. квітня. Та вістка додає, що бритійські сухопутні війська й моряки, випосажені в легку артилерію, крім Нарвику, заняли ще кілька важних позицій на норвезькім побережжю.

Неурядові джерела подають що Німці, котрі опанували були Нарвік і находилися там від вівтірка, відступають тепер здовж залізниці, що біжить із того порту до Швеції, і знаходяться тепер уже 20 миль поза містом. Норвезька армія старається окружити їх в тому секторі.

У вівторок були донесення, що німецькі війська дійшли в південних сторонах Норвегії до височини Сторліен, три милі від шведської границі і яких 50 миль від норвезького порту Трондгайма.

(Якщо ці донесення правдиві, то Німцям удалося перетяти Норвегію наполовині в її вузькім поясі.)

Зі Стокгольму (шведської столиці) подають, що німецьким військам повелося зробити той поступ завдяки залізничій комунікації. Норвезькі потяги перевезли Німців через територію, яку мала в своїх руках норвезька влада, в тій думці, що то не німецьке а норвезьке військо.

Норвезьке правління повідомило своє населення, що "при помочі Бритійців Норвежці відвоюють свій край і повернуть його знов народові". Про теперішнє місце перебування норвезької головної кватири й самого короля норвезьке радіо подало, що влада буде держати в тайні, щоб ворог не переслідував його з повітря.

ІТАЛІЯ ЗМЕНШУЄ АЛІЯНТСЬКІ ПОБІДИ

З Риму подають під датою 16. квітня, що італійська преса подає дуже мало вістей про аліянтські побіди над Німеччиною і про висадження аліянтських військ на норвезьку землю.

Уся італійська преса переповнена военними вістками, що їх виготовлює Берлін з такими заголовками, як: "Заломання нової англійсько-французької офензиви в Скандинавії", "Як молода німецька маринарка батожить домашню маринарку бритійську", і т. д.

З цієї нагоди "Менчестер Ґардіян" пише на своїх сторінках у числі з 16. квітня, що більшість італійського народу стане в опозиції до можливої спроби Мусолінія і його фашистівської партії втягнути Італію у війну по стороні Німеччини. Той часопис твердить що не лиш більшість італійського народу, але також королівський двір і ґенеральний штаб є проти такої італійської інтервенції.

27-літні Бритійці мають зголоситися до військової бранки 25 травня. Це є остання кляса річників, що були включені в королівській проклямації виданій 1 січня, 1940.

РУМУНІЯ ПИЛЬНУЄ СВОЇХ ПОРТІВ Й ВОДНІ ШЛЯХИ

Дня 16. квітня міністр маринарки, Павло Теодореску, вніс у румунськім парляменті законопроект, який вводиться негайні й надзвичайні міри в румунських портах і на територіяльних сплавних водах.

Покища не подано причини внесення такого законопроекту, однак відомо, що взаємовідносини між Німеччиною й Румунією знов погіршилися. Румунія в останніх днях спинила вивіз нафт і збіжжя до Німеччини. (Нафту реквірує для потреб румунської армії, а вивіз зерна уряд спинив з тої причини, що з одної сторони хибили озимі збіжжя, а з другої — нема великої надії, на великі врожаї ярих збіж, бо не буде їх кому обробляти. Румунія покликала великі маси селян до армії, тому багато поля залишиться облогом.

Однак Німеччина пояснює румунську заборону тих вивозів як її вороже становище до Німців.

Мабуть на те, щоб Румунію приневолити до експорту потрібних Німеччині середників, Німеччина повідомила на днях наддунайські краї, що вона буде патролювати Дунай перед можливими "бритійськими саботажами". Щоб не дати нагоди німецьким узброєним баркам пливати по Дунаю на румунській території, румунський уряд цим законопроектом видно, хоче сам обняти поліційну сторожу на Дунаю.

БЕЛЬҐІЯ ЗБІЛЬШУЄ СВОЇ ВІЙСЬКОВІ СИЛИ

З Брюселі в Бельґії подають, що 16. квітня бельґійський уряд покликав новий річник до військової служби. Він зробив це зараз після того, як проголосив відкриття концентраційного табору для підозрілих чужинців в західній Фляндрії.

Посилення армії Бельґія переводить з обяви ненадійного нападу на той край.

На днях бельґійські протилетунські батерії відчинили були вогонь на чужинний літак, що літав понад містом Лієж. Він утік і Бельґійцям не вдалося ні зістрілити його ані відкрити його державну приналежність.

ПРЕСА ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ ОБВИНУВАЧУЄ НІМЕЦЬКІ НАПАДИ НА МАЛІ КРАЇ

Уся преса Злучених Держав кинула тяжке обвинувачення на Гітлера за його напад на Скандинавію. Коли візьмете до рук котрий хочете часопис зі Злучених Держав, побачите в ньому редакційні статті з гострою критикою й обвинуваченням німецького гітлерівського режиму і його военної акції.

А ті виступи американської преси можна вкоротці зреферувати так:

У Злучених Державах націстична Німеччина не має ніде прихильности. В Америці вірять загально, що будучність малих країн може бути забезпечена тільки тоді, як побідять аліянти.

Однак, осуджуючи націстичну Німеччину, все ж таки більшість американської преси заявляється за тим, щоб Америка стояла осторонь европейської війни.

НІМЕЦЬКИЙ ПРОВІД ЗАЖУРЕНИЙ ВОЕННОЮ СИТУАЦІЄЮ В НОРВЕГІЇ

Потерпівши тяжку поразку на морі, німецькі провідники тепер сильно занепокоєні за долю тієї німецької армії, яку вони висадили в Норвегії. А з хвилиною, як Бритійці висадили на скандинавські побережжя свої десанти, занепокоєння Німців ще збільшилось.

Ввиду цього треба би Німеччині висадити на норвезьку землю більшу армію, однак ледви чи це їй удасться, бо аліянти з добрими успіхами загороджують їй морські шляхи.

Були чутки, що Німеччина звернулася до Швеції, щоб та перепустила через свій край до Норвегії німецьку армію і зброю. Швеція заперечила ці поголоски, але одночасно шведський уряд заявив, що його становище в цій війні позістане строго невтральне й коли котранебудь з воюючих держав намагалася нарушити шведську територію, шведська армія перешкодить тому.

Загроза німецького наступу на Мадярщину й Румунію

З Будапешту й Букарешту приходять алярмуючі вісти що Німці грозять наступом на Румунію й Мадярщину, й що готують його, так що вибух може прийти кожної хвилини.

Німці зібрали великі збройні сили в Австрії й на Мазурщині щоб на даний знак "блискавично" заняти Мадярщину.

Румунам Німці вислали погрозу в роді ультимату що виступлять збройно якщо вони надалі зменшуватимуть доставу матеріялів для Німців.

Телеґрама з Риму подає що Німеччина й Москва зажадали від Румунів ясної відповіді, як вони тепер ставляться до Німців і Москалів.

Одночасно й Москва збірає збройні сили в Україні під румунською границею, щоб забрати Бесарабію.

Німці також хотять опанувати ріку Дунай щоб нею возити з Румунії нафту, а з Угорщини, Югославії, Румунії і Болгарії всякі засоба поживи. З уваги, що Дунай переходить або граничить з тими чотирма державами, Німеччина натискає на них щоб приняли її диктат та віддали їй ріку в себе під контролю.

На Балканах Німці ведуть пропаганду проти аліянтів, з метою щоб балканські народи не ставили Німцях опору проти їхньої атаки.

НАВІТЬ СТАЛІН БУВ "ЗАСКОЧЕНИЙ" АТАКОЮ ГІТЛЕРА

У Москві Сталін і всі большевицькі лідери були заскочені наїздом Гітлера на Данію й Норвеґію. Вони того не сподівались і не знали, яке заняти "становище" супроти атаки союзника на сусіда.

Тому советське радіо й советська преса спершу мовчали.

Аж пізніше преса "випереди ла ", кажучи, що аліянти хотять напасти на скандинавські держави, а потім уже радіо повідомило публику про подію.

ВІЙСЬКОВИЙ ХАРАКТЕР БУДЖЕТУ СОВ. РОСІЇ

У бостонському "Крисчен Саєнс Монітор" московський економіст проф. Леонтієв звертає увагу, що буджет СССР має чисто військовий характер.

Советський уряд дбає не про добробут країни, а про збільшення його військової сили в такій мірі, яка зовсім не пасує до життєвих потреб і можливостей населення держави. Витрати на армію зросли з 23 міліярдів рублів у 1937 на 57 міліярдів у 1940, тобто з 15 на 39 відсотків.

Коли взяти під увагу, що в СССР існує лиш один спільний державний буджет, бо місцеві самоуправи окремих буджетів не мають, то цей відсоток є надзвичайно великий. Головним джерелом прибутків є збільшення податків, особливо на селянство.

КРАЄВА УКРАЇНСЬКА КОВБАСА

З чистого свинячого мяса, по умірковaній ціні. Вдавайтесь до

10320-96 Ст. — Едмонтон.

ПРОЦЕС ПРОТИ "АМЕРИКАНСЬКИХ ФАШИСТІВ"

Адвокати оборони 17 молодих хлопців, що створили організацію "Християнського Фронту" у Брукліні й тепер відповідають перед судом за спробу "повалити" уряд Америки, кажуть, що обвинувачених спровокували большевики.

Вони кажуть, що голова організації Бишоп та ще один советський агент спровокували цілу аферу, склали погромницьку програму та втягли необережних хлопців у ряди підпольного товариства.

Адвокат каже також, що обвинуваченим провокатори говорили, що Америці загрожує комуністичний переворот і що вони мусять бути готові тому перешкодити.

В їх організації був також федеральний шпіон, який тепер зізнає на розправі. Він каже, що голова організації, Бишоп, заповідав саботаж державних установ, як би Америка вмішалася у війну.

МОРДИ В ДОБРОВОЛЬЧІЙ "БРИҐАДІ ЛИНКОЛНА"

Перед конґресовим комітетом Даеса в Злучених Державах зізнавали бувші члени "Бриґади Линколна", яка складалася з американських добровольців і боролася в Еспанії в часі громадянської війни по боці червоних. Вони говорили, що ця бриґада була зорґанізована на приказ Советів і в ній панував советський устрій, враз з комісарами та шпигунами. Коли та бриґада прибула до Еспанії, багато з її членів побачили, що вони впали жертвою комуністичної провокації. Вони почали протестувати проти тамошніх порядків. З черги комуністична команда цеї бриґади почала їх тяжко за це карати і багато з них тихцем вимордувала. Перед згаданим комітетом Даеса зізнавав батько такого одного добровольця і він закидав Антонові Майо, що теж був покликаний перед комітет Даеса, що той замордував його сина і шістьох інших американських добровольців за те, що вони погрожували, що вернуться до Америки і розкажуть про все людям. У злочинстві і мордах обвинувачили Мая також інші учасники згаданої бриґади. Він відпирався від того.

Комітет Даеса тепер на широку скалю переслухує всіх тих, що причинялись організаційно, фінансово, або морально до творення такої добровольчої бриґади в користь еспанських червоних. Даєс висказав своє невдоволення, що прокуратор Джексон звелів увільнити 17 дітройтських червоних провідників, які самі займалися вербуванням цих добровольців, а які були арештовані за те владою.

ЯПОНІЯ ТВОРИТЬ РОСІЙСЬКУ АРМІЮ В МАНЧУКО

Японія творить російську проти-советську армію в Манчуко, а також в хінських містах Шангаї й Нанкінґу.

В Манчуко покликали під зброю 30,000 "білих" Росіян, а також дають зброю "русским" фармерам.

Японці віддають керму над "русскими" отаманові Семенову й ґенералові Родзаєвському.

"Русскі" відділи маширують з царськими прапорами.

Сталін розстріляв багато Німецьких Комуністів

В Парижі видають німецькі комуністи, що втікли перед Гітлером до Франції, свій журнал. В одному з останніх видань його вони подають довгий реєстер комуністичних лідерів, що свого часу були втікли до радянської Росії.

Тепер більшість їх розстріляні Сталіном, після того, як він порозумівся з Гітлером. Серед розстріляних знаходиться троє бувших редакторів ґазети "Роте Фане", член німецької фракції комуністичного інтернаціоналу Давід, член Центрального Комітету партії Ремеле, заступник голови партії Шуберт та інші.

В останніх девяти місяцях нафтові джерела в Іраку перепустили рурами до Середноморських збірників три міліони тон нафти.

ВЕСНА вже тут а з нею й МАЛІ КУРЯТКА!

Шоб кури приносили гроші важно є дістати добрий ґатунок курят і годувати їх відповідними кормами. Ці два корми постійно були вобідниками на протязі 10 років —

Gillespie Maid Chick Starter

Gillespie Maid Chick Scratch

Від них курятка скоро ростуть і швидко розвиваються.

Продуценти

Gillespie Grain Co. Ltd.

EDMONTON

СМЕРТЬ ВИНАХІДНИКА РАДІОВИХ ПЕРЕДАЧ

В Парижі вмер у віці 94 років визначний, але мало відомий вчений Бранлі, після смерти якого публика довідалась лише, що він був винахідником радіових передач, що звичайно приписують Марконі. Бранлі спорудив свій перший апарат ще в 1887 році і передавав емісії з одного покою до другого скрізь стіни. Його винаходом зацікавився Марконі, тоді ще молодий вчений, який працював над ним багато років і в 1899 році прислав Бранлі перший бездротний телеграм через Ля Манш. Цікаво зазначити, що батько радіа, як називали Бранлі, ненавидів радіо-апарати, які перешкаджали йому працювати і після згаданого телеґраму Марконі ніколи не хотів слухати ніякого радіово-висилання. Вчений того типу, який любив змальовувати Жюль Верн, Бранлі не цікавився ніколи дальшою долею своїх численних винаходів і вмер убогим, коли на його працях інші заробляли грубі міліони. Він був також, що дуже нечасто трапляється поміж вченими, дуже побожним та відданим католиком і ціле життя працював в дуже скромнім католицькім інституті в Парижі. Він був певний, що доживе до 100 років, і був-би дожив, коли б не війна. Він перестудився в часі евакуації Парижу. Франція урядила цьому надзвичайному вченому національний похорон. (Офінор).

Польські втікачі у Мадярщині

Мадярська поліція контролює документи втікачів з Польщі, яких зібралося в Мадярщині коло 60-70 тисяч. Серед них людей старших 40 літ коло 20,000, а вояків коло 5,000.

На жадання німецької влади мадярська поліція контролює вік утікачів і бере під контролю здібних до війська, щоб вони не втікали в аліянтські краіни.

ЮВИЛЕЙ МОЛОТОВА

З приводу ювилею голови Совнаркома Молотова містила советська преса дуже багато статтей написаних здебільша рештками старих большевиків, яких Сталін та Молотов ще не встигли розстріляти, а в тім числі Землячкою, яка в 1920 р. провадила з Бела-Куном "чистку" на Херсонщині та в Криму. В цих статтях стверджують автори, що Молотов згодився бути головою Совнаркому лише як заступник та делегат комуністичної партії, та що він від десяти років не робив нічого іншого як виконував постанови партійних зїздів. Землячка, яка є заступницею голови ГПУ, стверджує в своїй статті, що Молотов наказав розстріляти свого попередника Рикова тому, що той в своїм урядуванні спирався не на самих комуністів, а й на безпартійних. Ці ревеляції, автентичність яких не можна заперечити, ніби-то відповідають на статті деяких редакторів з аліянтської преси, які все ще надіються на еволюцію большевиків. (Офінор).

6 ПРИЧИН ЧОМУ DOMO Є ДЛЯ ВАС НАЙЛІПШЕ КУПНО

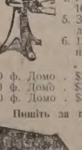

1. Її зробила найбільша, найстарша в світі фабрика сепараторів.
2. Має всі найновіші улїпшення.
3. Найліпше викручує сметанку.
4. Ґарантована на 10 років.
5. Збудована для довговічности.
6. 12 моделів, оцінені так низько як $19.75

200 ф. Домо . $25.50 30 днів
350 ф. Домо . $33.95 проби
450 ф. Домо . $39.95 Легкі сплати

Пишіть за подробицями

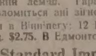

Найліпший у світі Леміш з твердої сталі

Міцний. Опанцирений. Одноцілий. Для камінистого поля. Переживе кожний леміш. Ґарантуємо, що не зломиться ані зігнеться.

Ціни в Вінніпеґу: 12 і 13 ц. $2.65 14 ц. $2.75. В Едмонтоні 15c вище.

Standard Importing & Sales Co.

126 Princess St., Winnipeg, Man. — 10133-99th St Edmonton, Alta

БРИТІЙЦЯ ЗАНЯЛИ ПІВНІЧНУ НОРВЕГІЮ

Бритійська фльота знищила всі німецькі кораблі, що були в норвезькій пристані Нарвік, і висадили на сушу бритійські частини, що заняли пристань і околицю. Німецькі війська подалися в гори, де матимуть як ворогів з одного боку наступаючих Бритійців, а з задів норвезьких вояків і населення, що не визнає німецької окупації. Назагал усі є тої думки, що для тих німецьких частин нема виходу. Лишається здача або певна смерть. Одночасно подають, що Бритійці висадили на беріг більші сили і в інших північних пристанях Норвегії. Далі твердять, що година за годиною відходять з Анґлії до Норвегії кораблі з транспортами війська й амуніцією. Здобуття Нарвіка має те значіння, що відти легко заняти славні копальні залізної руди, що є положені недалеко в Кіруні, у Швеції. Але це тільки на випадок, коли б Німці займали Швецію.

Господарське

АНЕМІЯ В ПОРОСЯТ

На початку весни анемія (малокровність) поросят приносить великі шкоди. Деякі малі поросята гинуть раптово, хоч ніби все ще в добрім тілі, але й на таких легко помітити ознаки анемії — вони стають блідими біля рила, ух, біля зубів, а також мають покручену шерсть. Такі поросята звичайно мають бігунку, а за пару днів починають швидко тратити на вазі, та мають вигляд недужих. Хорі поросята не бігають і не бавляться, як це роблять здорові, та що є цілком природнім для них. Натомість, ці поросята більше лежать як бігають, а як зачнуть бігати, скоро втомлюються та тяжко дихають.

Анемія найбільше загрожує поросятам у віці від одного до чотирьох тижнів, а особливо коли вони знаходяться заміщненими. Недужають не тільки найхудші, але й найтяжчі. Та так скоро, як поросята зачнуть самі їсти з корита, загроза від анемії в значній мірі зникає.

Ті поросята, що народжуються в зимі або на початку весни, найчастіше хорують на анемію, а в першу чергу такі, що перебувають на деревляній або цементовій підлозі й не мають подостатком мінералів у кормі. Поросята що народжуються пізньою весною або на початку літа, мало коли занедужують на анемію, бо вони перебувають під життєдайними проміннями сонця, а разом з тим можуть знайти собі мінерали в зелі та в зеленій паші.

Брак заліза в молоці льохи є головною причиною занедужання поросят на цю недугу. Згодовування заліза льосі не поможе уникнути анемії в поросят, бо кількість заліза в молоці не буде підвищена. Залізо мусить бути подано просто поросятам. Найліпше це робити через додавання до корму так званого "редюс'д айрон", що можна купити у всякій аптиці. Це залізо уявляє собою дрібний порошок, а давати його можна поросятам раз на сім днів. Дають цей порошок так: на деревляну ложку (яку можна зробити самому), насипають стільки порошку заліза, скільки може вміститися на десять центовій монеті, й висипають його на задню частину язика поросяти. Практика показала, що давання заліза можна обмежити до двох разів — на семий та чотирнадцятий день. Як тільки поросятко дістане свою пайку заліза, його треба позначити в якийсь спосіб (от хоч би барвою), бо інакше легко спутати з іншими, що ще заліза не дістали.

Так само за добру практику вважають давання до свинарника дернини. Перериваючи дернину, поросята можуть дістати подостатком заліза з землі, й поповнити свою недостачу. Щоб запевнити присутність заліза в дернині, її треба оприскати розчином сірчаного заліза (айрон сульфейт), в кількости одної ложечки заліза на кварту води. Такі дернини є добрі для поросят за всякої пори року.

Коли Будуєте Нову Хату

то важним є, щоб її легко огріти. Це можна осягнути лиш при вживанні відповідного матеріялу.

TEN-TEST
INSULATING WALL BOARD

оживається для обббиття стін і стелі внутрі будинку. Вони будуть удержувати вашу хату теплою в зимі і не пропустять горячі в літі.

"Тен-Тест" можна малювати, білити або паперувати.

Пишіть у рідній мові за пробкою та іншими інформаціями до:

ARMSTRONG DISTRIBUOTRS LTD.
Box 404
WINNIPEG MANITOBA

Стережіть Здоровля

Ваш лікар то сторож вашого здоровля. Ходіть до нього періодично, щоб він міг досліджувати стан вашого здоровля. Коли він запише для вас ліки, ми будемо раді скоро і ввічливо обслужити вас.

Почтові замовлення виповняємо скоро і точно

MAZANA
ідеальна масть для екземи, сверблячок, прищів і інших скірних недуг.
Мала пачка 50c, велика $1.00.

WESTERN STOMACH POWDER
порошок для жолудка проти диспепсії, квасного жолудка, проти недуг органів травлення, при яких витворюються гази, згага, біль голови.
Пачка 75c. — 1 фунт 1.50

CREOCO COUGH ELIXIR
проти кашлю, перестуди, бронхіту і горляних іритацій. Скоро звільнює харки й увільняє подразнення.
Мала фляшка 75c., велика $1.25

TONO-VIM
має в собі вітаміни B1 і B2
побуджуючий і звітамізований тонік для виснажених нервів. Для знервованих або виснажених працею, для тих, що втратили апетит і втратили контролю своїх нервів, і інсомнії. Цей тонік має особливу вартість для тих, що вертаються до здоровля. Вітаміни B1 і B2 додано на те, щоб доповнили в організмі брак тих елементів, що є есенціяльними у зрівноваженні кріпкости тіла, мозку і нервів.
Фляшка $1.00 і 15c пересилка.

The Western Pharmacy
Sereda's Drug Store
10210-101 Street, Edmonton, Alta.
або
Sereda's Drug Store
RADWAY, ALTA.

P. MANNING LUMBER CO. LTD.

За найпевнішою обслугою й низькими цінами ріжного роду будівельних матеріялів вдавайтеся до нас.

10443-80th Avenue EDMONTON Phone 32051

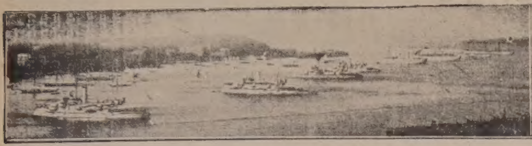

Німецький Кільський канал, на який тепер звернені очі світу.

ГОЛОВНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ БЮРО в справах: Звязок зі Старим краєм, горожанські папери, шифкарти, купно-продаж гавзів, акрів, фармів та інших ріжних справ. Залучіть марку на відповідь.
D. GERYCH, Notary Public, 652½ Main St., Winnipeg. Res. Tel. 21 176.

Провінція Алберти
Департамент Рільництва

Охороніть Ваші Коні

EQUINE ENCEPHALOMYELITIS
(Недуга Сплячки)

НЕДУГА ЦЯ МОЖЕ ВИБУХНУТИ В АЛБЕРТІ В ЦІМ СЕЗОНІ

ЩЕПЛЯНКА

КУРЯЧОЮ СИРОВАТКОЮ ЦЕ ОДИНОКЕ ЗАПОБІЖЕННЯ

ВКАЗІВКИ:

1. Щепіть перед сійбою.
2. Потрібні дві давки, одна після другої в сім або чотирнадцять днів.
3. Щеплянку можна набути в аптиці або дістати її від ветеринаря; а також можливо будуть мати й видавати потребуючим декотрі муніципальні дистрикти.
4. Якщо неможливо вам дістати кваліфікованого ветеринаря, давки щеплянки може вприскувати хтось привчений це робити ветеринарем. Багато фармерів, що хотять нащепити власні коні, дістануть вприскувач (шпріцку) і поучення як це робити.

Щеплянка добра лиш тоді, коли нащеплено її ще перед вибухом недуги.

Щепіть Вчасно!

Департамент Рільництва поручає щеплення як забезпеку перед стратами.

HON D. B. MULLEN,
Minister of Agriculture.

Вдавився був кісткою — мусів піддатися операції

Албертійський міністр, дост. Мейнард їхав минулого тижня з Вінніпеґу до Едмонтону. На потязі взяв собі обід. Між іншими стравами була й риба. Споживаючи той обід він проковтнув рибячу кістку, яка застрягла в горлі. Міністр ніяк не міг видобути її з горла, тому приїхавши до Едмонтону, пішов у понеділок до шпиталю й піддався операції. Лікарі вибрали з горла кістку, і в середу міністр уже був у своїм бюрі й, хоч не почувався найкраще, працював як звичайно.

Невідома особа врятувала чоловікові життя

Петро Янів виїхав у середу вранці автом зі свого дому, недалеко відїхавши, застряг у болоті. Пробуючи видістатись з калабані він робив мотором з усіх сил. Нараз почав його дусити газ. Якийсь чоловік завважив як після тих змагань Янів схилився безвлад но на кермове колесо — видимо затроєний газом. Він прибіг до авта, відчинив двері і спинив мотор; потім потелефонував до поліції й розповів їй що сталося. Коли поліція приїхала на місце і знайшла Янова в непритомному стані, відвезла його до шпиталю. Там лікарі привернули йому память і автомобілістові настільки полегшало, що його відправили додому.

Поліція не знає імени чоловіка, що врятував Янову життя.

ПОВІНЬ У ДОЛИНІ АТАБАСКИ

З Гвайткар в Алберті повідомляють, що филя води на 10 стіп залляла долину ріки Атабаска. Згинули сотки штук худоби. Вода забрала доми і фармерські будинки та шпихлірі зі збіжжям. Багато домів під водою. 40 людей вирятувано від певної смерти.

ПІВНІЧНИЙ ЕДМОНТОН У ВОДІ

Теплий дощ стопив сніг на сусідніх фармах і спричинив повінь, яка залила десятки домів у північнім Едмонтоні, від 97 до 91 вулиці. Кільканадцять родин мусіли залишити свої доми, а других стільки перенеслися на горішні поверхи. Вода залила пивниці яких 100 домів. На вулицях повно води, хідники під водою.

Злодії вдерлися до великого ювілерного склепу Генрі Биркса в Едмонтоні, вклали там 30 діямантових перстенів, і два вложені діямантами нараменні годинники. Досі їх не зловлено.

Англія імпортувала ріжних товарів у місяці березні на суму $481,916,815. Такого великого імпорту товарів до Англії не було від 1929 року.

Deayton's for "Better" Photos
Спеціялісти Весільних і Фамілійних Фотографій
PHONE 21213 9987 JASPER AVE., EDMONTON

Великодне Богослуження через радіо

Українська католицька церква св. о. Николая в Вінніпеґу **знов передасть через радіо Великодне Богослуження на сам Великдень, дня 28. квітня** від години 7 до 8.30 рано, після центрального часу, а від 6 до 7.30 після гірського часу. Богослуження буде передане через стацію **С.К.У.**

Це вже пятий рік церква св. Отця Николая у Вінніпеґу передає через радіо Службу Божу на Великдень для потіхи тим, що не годні бути особисто на Великоднім Богослуженню.

Дякуємо всім, що своїми лептами все допомагали нам у так гарнім і взнеслім ділі, тай віримо, що й цього року наш український загал з радістю прийме цю вістку і як кожного року так і тепер особливо, своїми датками допоможе заплатити кошти передачі, за що вже згори дуже щиро дякуємо. Датки просимо слати на адресу:

St. Nicholas Church
612 Flora Ave. Winnipeg, Man.
о. Юрій Жидан ЧСВВ.
парох.

Др. Іван Міськів в Едмонтоні

Після шестилітнього лікарювання в місті Виндзор, Онт., Др. Іван Міськів вернувся знов до Едмонтону, де

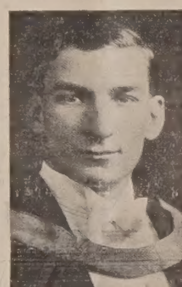

він перед своїм виїздом до Виндзору також лікарював.

В Едмонтоні Д-р Міськів приїхав на сталий побут і буде тут вести лікарську практику. Його офіс міститься в Теґлер Билдінгу ч. 232.

Причина чому Др. Міськів вернувся до Едмонтону є та, що він головно зацікавлений хірургією, а маючи під боком університет, він зможе в ньому вести дальші досліди з поля хірургії.

Др. Міськів є тут добре відомий і ми надіємося, що українські пацієнти повірять йому свої клопоти.

Бажаємо йому добрих успіхів у новому місці.

В Середущій Алберті була минулого тижня лиш два дні погода і знов погано: падуть дощі.

"ЩАСЛИВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ"

МАКС О'РЕЛЛ каже: "Щасливі почуваємося, коли завсіди додержуємо назначене побачення; коли ніколи не спізнимо потяг." **В ІТОНОВИХ** Висилкових Будинках працюють для вас сотні людей — пильнуючи, щоб ваші товари були доставлені до вас скоро і в добрім стані — переглядаючи і випробовуючи їх докладно, щоб упевнитись аби вони були вдоволяючі так при відборі як і підчас уживання.

Це змагання охоронити костумера перед розчаруванням, спізненням або прикростями і є тим "щасливим забезпеченням", що робить покупки в ІТОНА не лиш приємними але є безпечними.

T. EATON Co. LIMITED WINNIPEG CANADA

GEORGE'S
GROCERY & CONFECTIONERY
VEGREVILLE, ALTA.
ПРОДАЄМО ҐРОСЕРІЇ, ОВОЧІ І КОВБАСИ
На Великодні свята маємо спеціяльно добрі і смачні ковбаси. — Покупцям раді. Совісна обслуга.
(Напроти Маркету).

СТРИМАЙТЕ
Ґаз, Кваси, Нестравности!
Пощо терпіти ще один день, коли інші переконалися, як легко позбутися ґазів, печення коло серця і квасности жолудка, причиною чого є кваси нестравності.
Жолудковий порошок Еляка Но. 2 зготовлений І. С. Еликом, старокраєвим аптикарем з 30-літнім досвідом, принесе швидку і певну поміч. Нема тут небезпечних домішок. Замовляйте цю чудову медицину сьогодні. Ґарантуємо, що принесе успішні наслідки, або звертаємо гроші. **55ц., 1.00 і 1.50.**
Пояснення висилаємо по українськи. Замовлення з грішми висилайте до:
UKRAINIAN BOOK STORE
Barry Hotel, (Dept U.W.)
SASKATOON SASKATCHEWAN

100-Процент Чистий Лай
ПЕЛЮСТКАМИ
Foremost
ПАКОВАНИЙ В ЕДМОНТОНІ
Особливо відповідний до Роблення Твердого Мила
На відворотній стороні наліпки є точні вказівки в українській мові про те як виробляти мило.
H. H. COOPER LIMITED
EDMONTON, ALTA.

Христос Воскрес!
З нагоди Великодня складаємо нашим українським приятелям і костумерам щиросердечні побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
HBC

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

22. квітня, 1940.

Пшениця —	
Но. 1 Нортерн	68
Но. 2 Нортерн	66
Но. 3 Нортерн	63
Но. 4 Нортерн	58
Но. 5 Нортерн	54
Но. 6 Нортерн	50
Фід	45
Овес —	
Но. 2 С. В.	25
Но. 3 С. В.	23
Ячмінь —	
Но. 1. С. В.	36
Но. 2. С. В.	35
Но. 3. С. В.	33
Жито —	
Но.2 С. В.	51
Но. 3 С. В.	46

ЦІНИ ХУДОБИ

Бички —	
Добрі до вибраних	625—675
Середні	550—600
Звичайні	400—450
Ялівки —	
Добрі до вибраних	550—625
Звичайні до середніх	425—525
Корови —	
Добрі	400—475
Звичайні до середніх	300—400
Бугаї	300—400
Годівник —	
Добрі	500—575
Інші вдолину від	500
Телята —	
Добрі до вибраних	850—900
Інші вдолину від	800
Свині —	
Бекони	8.00

Яйця —
Гуртівники платять за посилки з фармів.

Великі А	14—15
Середні А	12—13
Ґрейд Б.	10—12
Ґрейд С.	8—9
Сметана (з доставою) —	
Спеціяльний ґрейд	25
Но. 1.	23
Но. 2	20

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ВІННІПЕҐУ

22. квітня, 1940.

Пшениця —	
Но. 1 Нортерн	89
Но. 2 Нортерн	87
Но. 3 Нортерн	85
Но. 4 Нортерн	81
Но. 5 Нортерн	78
Но. 6 Нортерн	74
Фід	69
Трек	86
Ячмінь —	
Но. 1 С. В., 6-ґраний	53
Но. 1 С. В., 2-ґраний	58
Овес —	
Но. 2 С. В.	38
Но. 3 С. В.	37
Жито —	
Но. 2. С. В.	70
Но. 3 С. В.	66
Лен —	
Но. 1 С. В.	234
Но. 2 С. В.	232
Но. 3 С. В.	225

ХУДОБА

Бички годовані в стайнях до 1,050 фунтів —	
Вибрані	650—675
Добрі	600—625
Середні	550—625
Звичайні	475—500
Ялівки —	
Вибрані	625—650
Добрі	550—600
Середні	500—525
Звичайні	450—475
Тучені телята —	
Вибрані	7.25
Добрі	6.75
Середні	600—650
Корови —	
Добрі	450—500
Середні	375—400
Звичайні	325—350
На консерви	275—325
Бугаї	
Добрі	450—525
Звичайні	375—425
Бички стакерс —	
Добрі	550—600
Середні	475—525
Звичайні	400—450
Ялівки (стакерс) —	
Добрі	450—500
Середні	400—425
Звичайні	350—375
Телята —	
Добрі і вибрані	850—10.00
Звичайні до середніх	500—800
Свині —	
Бейкони	8.60
Тяжкі	6.60
Дуже тяжкі	6.10
Яйця продуцентам за тузин:	
Великі А.	15
Середні А.	13
Пуллетс	11
Ґрейд В.	12
Ґрейд С.	10

ПОЗІР! ПЕРШИЙ РАЗ В АЛБЕРТІ!

Українська Звукова Фільма "ТАРАС БУЛЬБА"

Перша українська історична драма **"ТАРАС БУЛЬБА"** випродукована в Европі, при помочі найкращих артистичних сил. У гуртових сценах виступає кілька тисяч Осіб. **Буде виставлена:**

В ЕДМОНТОНІ:
GEM Theatre, Jasper
23 квітня, о год. 11 веч.
AVENUE Theatre, 118 Avenue
24 квітня, дві вистави, від год. 1-ої до 5-ої.

В ВЕҐРЕВИЛІ:
VIMY THEATRE —
29 і 30 квітня і 1 мая— пополудні і ввечері.
ВСТУП: 35c, діти 15c.

ПОЗІР Ті місцевости, що бажалиб побачити цю Фільму, просимо зголошуватись до — Peter Paush, 9626-102 A. Avenue, Edmonton, Alta.
ПРЕДСАВНИКИ НА АЛБЕРТУ І БР. КОЛУМБІЮ: ПЕТРО ПАУШ і ПЕТРО МАЛИК.

МАШИНКИ ДО ПИСАННЯ "РЕМІНҐТОН"

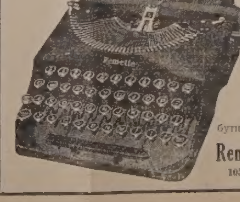

Нова Сензація нового виробу портабельних
ПИСАЛЬНИХ МАШИН РЕМІНҐТОНА
Можете дістати їх так низько як за $3.00 згори а решту сплачувати місячно по $3.00. Можете набути машинку з укр. ключами.
Remington Rand Limited
10520 Jasper Ave., Edmonton

АДВОКАТИ

J. E. BASARAB, LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
полагоджує справи канадійські і старокраєві.
41 Gariepy Block, Edmonton, Alta.
Телефон 21642

Адвокат і Нотар
ЮРІЙ ШКВАРОК
веде свою канцелярію в
Mundare, Alta.
Полагоджує всі справи канадійські і старокраєві.

Петро Ґрещук, B.A., LL.B.
Адвокат і Нотар
веде канцелярію спільно з
TIGHE & WILSON
перепроваджує справи цивільні й кримінальні у всіх судах.
716 McLeod Bldg. Edmonton
Телефон 28196

Harvie & Yanda
Адвокати й Нотарі
202 Bank of Toronto, Edmonton
Можете писати до нас по українськи

Николай Бартман, B.A. LL.B.
Адвокат
веде справи цивільні й кримінальні у всіх судах Брит. Колумбії.
501 Holden Bldg., Vancouver, B.C.

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

Д-Р ІВАН ОРОБКО
Лікар і Оператор
207 MOSER RYDER BUILDING
EDMONTON, ALTA.

Тел. офісу 24681. Тел. дому 23139
Д-Р М. М. СЕРЕДА
Лікар і Оператор
533 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р ЙОСИФ БУЛАНЖИ
Лікар, Оператор і Акушер
BOULANGER Bldg., EDMONTON
Телефон 22009

ДОКТОР Й. МЕҐАС
Лікар, Оператор, Акушер
10164A-101st Street, EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24645

Office Tel. 27442 Res. Tel. 33795
DR. JOHN LESIK
Дентист
403—4 Moser Ryder Building
101st Street Edmonton, Alta.

Тел: — Дому: 27010. Офісу: 25276
Д-р Н. Е. Никифорук
D.M., L.M.C.C.
Лікар — Акушер — Оператор
708 McLEOD BUILDING
EDMONTON, ALTA.
(В будинку напроти почти)

Д-Р ЮРІЙ ДРАҐАН
D.M., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Оператор
Член Домініяльної Ради Лікарів
з практикою по шпиталях у Рочестері, Филаделфії, Бостоні, Ню Порку та Балтимор.
611 Canada Bldg., Saskatoon, Sask.
(коло сіенарської стації)

Тел. офісу 22411. Тел. дому 82350
DR. B. N. SHLAIN
Дентист — Dentist
428 Tegler Building
EDMONTON, ALTA.

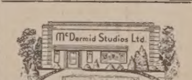

10024 - 101 St STREET
Near the Journal ~ EDMONTON

НЕПРИЯТЕЛЬ РЕВМАТИЗМУ
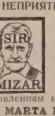

біль в руках, ногах, крижах. Ті недуги уступають по ужиттю **"Мізар".** Великий слоїк коштує $6.25, малий $4.25. Належитість висилайте разом з замовленням на адресу:
MARTA LOZINSKA, Dep. 2.
2325 N. Mulligan Ave., Chicago, Ill.

ПИТАЙТЕ ЗА —
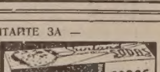

Виробляємо в Едмонтоні.

Кравецька Робітня
Робимо мужеські й жіночі Сути й Оверкоти. — Продаємо шкіряні Футра по дуже умірковашах цінах.
WESTERN TAILORS
9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.
Тел. 24303. Власт. John Krywko

ДЛЯ ВАШИХ УСЛУГ
Знатоки в перевожуванню річей. Криті й Тягарові Вози.
Alberta Motor Express and Transfer
10332 - 104th St., Edmonton, Alta.
Тел. 26522. Тел. уночі 72569